

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 249

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

31 Ιουλίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 249/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 249/02

Υπόθεση C-45/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 30ής Μαΐου 2017 — Safa Nicu Sepahan Co. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων και των οντοτήτων κατά των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Υλική ζημία — Ηθική βλάβη — Πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με το ποσό της αποζημιώσεως — Δεν υφίσταται — Αντανάιρηση — Προϋποθέσεις της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση αποδείξεως του βασίμου των περιοριστικών μέτρων — Κατάφωρη παράβαση]

2

2017/C 249/03

Υπόθεση C-296/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση της Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Medisanus d.o.o. κατά Splošna Bolnišnica Murska Sobota (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 2 και άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 8 — Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ — Δημόσια σύμβαση για τον εφοδιασμό νοσοκομείων — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία επιτάσσει τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό των νοσοκομείων με φάρμακα παρασκευασμένα από πλάσμα εγχώριας προελεύσεως — Αρχή της ίσης μεταχείρισεως)

3

EL

2017/C 249/04	Υπόθεση C-420/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά U (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υποχρέωση ταξινόμησης οχήματος το οποίο ανήκει σε κάτοικο Βελγίου και προορίζεται για χρήση στην Ιταλία)	3
2017/C 249/05	Υπόθεση C-529/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κίνησε ο Gert Folk (Προδικαστική παραπομπή — Περιβαλλοντική ευθύνη — Οδηγία 2004/35/ΕΚ — Άρθρο 17 — Διαχρονική εφαρμογή — Λειτουργία υδροηλεκτρικού σταθμού ο οποίος είχε αρχίσει να λειτουργεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο — Άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β' — Έννοια της «περιβαλλοντικής ζημίας» — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που εξαιρεί κάθε ζημία η οποία καλύπτεται από άδεια — Άρθρο 12, παράγραφος 1 — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε υποθέσεις περιβαλλοντικού δικαίου — Ενεργητική νομιμοποίηση — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 7 — Άμεσο αποτέλεσμα)	4
2017/C 249/06	Υπόθεση C-541/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Wuppertal (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη την οποία κίνησε ο Mircea Florian Freitag (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 21 ΣΛΕΕ — Ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής εντός των κρατών μελών — Πρόσωπο που έχει συγχρόνως την ιθαγένεια του κράτους μέλους διαμονής του και του κράτους μέλους γεννήσεώς του — Αλλαγή επωνύμου στο κράτος μέλος γεννήσεως χωρίς συνήδη διαμονή στο κράτος αυτό — Όνομα που αντιστοιχεί στο όνομα γεννήσεως — Αίτηση καταχωρίσεως του ονόματος αυτού στο μητρώο προσωπικής καταστάσεως του κράτους μέλους διαμονής — Απόρριψη της αιτήσεως αυτής — Αιτιολογία — Μη κτήση του ονόματος κατά τη διάρκεια συνήθους διαμονής — Ύπαρξη στο εθνικό δίκαιο άλλων διαδικασιών για την επίτευξη της αναγνώρισεως του ονόματος αυτού)	5
2017/C 249/07	Υπόθεση C-571/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wallenborn Transports SA κατά Hauptzollamt Gießen [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως — Μεταφορά εμπορευμάτων μέσω ελεύθερου λιμένα κείμενου σε κράτος μέλος — Νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους που εξαιρεί τους ελεύθερους λιμένες από την εθνική φορολογική επικράτεια — Απομάκρυνση από την τελωνειακή επιτήρηση — Γένεση της τελωνειακής οφειλής και απαιτητό του ΦΠΑ]	5
2017/C 249/08	Υπόθεση C-580/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, ως διάδοχοι του Johannes Van der Weegen, θανόντος, Anna Pot κατά Belgische Staat (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Άρθρο 36 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εισοδήματος — Φορολογική απαλλαγή προβλεπόμενη μόνο για τους τόκους που καταβάλλουν οι τράπεζες που πληρούν ορισμένες νόμιμες προϋποθέσεις — Έμμεση διάκριση — Τράπεζες εγκατεστημένες στο Βέλγιο και τράπεζες εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος)	6
2017/C 249/09	Υπόθεση C-625/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 — Schniga GmbH κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC [Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών — Αίτηση χορήγησης κοινοτικού δικαιώματος — Ποικιλία μήλων «Gala Schnitzer» — Τεχνική εξέταση — Κατευθυντήριες αρχές τις οποίες ορίζει το διοικητικό συμβούλιο του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) — Κανονισμός (ΕΚ) 1239/95 — Άρθρο 23, παράγραφος 1 — Εξουσίες του προέδρου του ΚΓΦΠ — Προσθήκη διακριτικού χαρακτηριστικού μετά το πέρας της τεχνικής εξέτασης — Σταθερότητα του χαρακτηριστικού κατά τη διάρκεια δύο καλλιεργητικών περιόδων]	7
2017/C 249/10	Υπόθεση C-689/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze κατά Verein Bremer Baumwollbörse [Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρα 9 και 15 — Κατάθεση του σημείου άνθος βάμβακος από σωματείο — Καταχώριση ως ατομικού σήματος — Παραχώρηση αδειών χρήσεως του σήματος αυτού στους κατασκευαστές προϊόντων κλωστοϋφαντουργίας από βαμβάκι οι οποίοι είναι μέλη του σωματείου — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας ή εκπώσεως — Έννοια της «ουσιαστικής χρήσης» — Βασική λειτουργία δηλωτική της προελεύσεως]	7

2017/C 249/11	Υπόθεση C-54/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Tribunale Ordinario di Venezia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vinyts Italia SpA, κηρυχθείσα σε πτώχευση, κατά Mediterranea di Navigazione SpA [Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Άρθρα 4 και 13 — Επιβλαβείς δικαιοπραξίες για το σύνολο των πιστωτών — Προϋποθέσεις υπό τις οποίες η επίμαχη δικαιοπραξία μπορεί να προσβληθεί — Δικαιοπραξία διεπόμενη από το δικαίο κράτους μέλους άλλου από το κράτος ενάρξεως — Δικαιοπραξία απρόσβλητη επί τη βάση του δικαίου αυτού — Κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Δικαίο που επέλεξαν τα μέρη — Εντοπισμός του συνόλου των σχετικών με την οικεία περίπτωση δεδομένων στο κράτος ενάρξεως — Συνέπειες]	8
2017/C 249/12	Υπόθεση C-228/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2017 — Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο — Άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να συνεχίσει την εξέταση της καταγγελίας της προσφεύγουσας — Απουσία ενισχύσεως κατά το τέλος του προκαταρκτικού σταδίου εξέτασεως — Αμιγώς επιβεβαιωτική απόφαση — Προϋποθέσεις νομιμότητας της ανακλήσεως αποφάσεως περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο)	9
2017/C 249/13	Υπόθεση C-293/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sharda Europe B.V.B.A. κατά Administración del Estado, Syngenta Agro, SA (Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά — Οδηγία 2008/69/ΕΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Διαδικασία επαναξιολόγησης, από τα κράτη μέλη, εγκεκριμένων φυτοπροστατευτικών προϊόντων — Προθεσμία — Απόκλιση μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων)	10
2017/C 249/14	Υπόθεση C-296/16 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 — Dextro Energy GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Προστασία των καταναλωτών — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 — Ισχυρισμοί επί θεμάτων υγείας, οι οποίοι διατυπώνονται στα τρόφιμα και είναι διαφορετικοί από τους ισχυρισμούς που αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης νόσου και την ανάπτυξη και την υγεία των παιδιών — Απόρριψη του αιτήματος αναγραφής ορισμένων ισχυρισμών, παρά τη θετική γνώμη της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)]	10
2017/C 249/15	Υπόθεση C-330/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 1ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Piotr Zarski κατά Andrzej Stadnicki (Προδικαστική παραπομπή — Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές — Οδηγία 2011/7/ΕΕ — Συμβάσεις εμπορικής μισθώσεως αορίστου χρόνου — Καθυστερήση καταβολής μισθώματος — Συμβάσεις συναφθείσες πριν τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δικαίο — Εθνική ρύθμιση — Εξαίρεση τέτοιων συμβάσεων από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας)	11
2017/C 249/16	Υπόθεση C-111/17 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — OL κατά PQ [Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Διεθνής απαγωγή παιδιών — Σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980 — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 11 — Αίτηση επιστροφής — Έννοια του όρου «συνήθης διαμονή» βρέφους — Παιδί το οποίο γεννήθηκε, σύμφωνα με τη βούληση των γονέων του, σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου όπου βρισκόταν ο τόπος συνήθους διαμονής τους — Αδιάλειπτη διαμονή του παιδιού κατά τους πρώτους μήνες της ζωής του στο κράτος μέλος της γεννήσεώς του — Απόφαση της μητέρας να μην επιστρέψει στο κράτος μέλος όπου βρισκόταν ο τόπος συνήθους διαμονής του ζεύγους]	11
2017/C 249/17	Υπόθεση C-110/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lg Costruzioni Srl κατά Area — Azienda Regionale per l'edilizia abitativa (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσια σύμβαση έργων — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 7 — Αξιολόγηση και έλεγχος των τεχνικών ικανοτήτων των οικονομικών φορέων — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προδήλως απαράδεκτο)	12

2017/C 249/18	Υπόθεση C-286/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Exmitiani SRL κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj (Προδικαστική παραπομπή — Δραστηριότητα οδικής μεταφοράς προσώπων — Imposition — Περιστατικά προγενέστερα της προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	13
2017/C 249/19	Υπόθεση C-411/16 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2017 — Holistic Innovation Institute, SLU κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Έργα που χρηματοδοτεί η ΕΕ στον τομέα της έρευνας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη (2007-2013) — Σχέδιο eDIGIREGION — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αρνηθεί τη συμμετοχή της προσφεύγουσας — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως]	13
2017/C 249/20	Υπόθεση C-653/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jitka Svobodová κατά Česká republika — Okresní soud v Náchodě (Προδικαστική παραπομπή — Πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων — Προδήλως απαράδεκτο — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου)	14
2017/C 249/21	Υπόθεση C-53/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bericap Záródástechnikai Cikkek Gyártó Bt. κατά Nemzetgazdasági Minisztérium [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη — Παρεκκλίσεις από την απαγόρευση ενισχύσεων — Ενισχύσεις δυνάμενες να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) 800/2008 — Ορισμός των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων — Συνδεδεμένες επιχειρήσεις — Επιχειρήσεις που ασκούν τις δραστηριότητές τους στην ίδια αγορά και αποτελούν μέρος ενός κεντρικού ομίλου επιχειρήσεων ο οποίος ανήκει στα μέλη της ίδιας οικογένειας — Έννοια της «ομάδας φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού»]	14
2017/C 249/22	Υπόθεση C-67/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Rayonen sad Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Todor Iliev κατά Blagovesta Ilieva [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Πεδίο εφαρμογής — Εξαιρούμενες υποθέσεις — Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων — Λύση του γάμου — Ρευστοποίηση περιουσιακού στοιχείου κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου]	15
2017/C 249/23	Υπόθεση C-687/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2016 η Capella EOOD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-750/14, Ivo-Kermartin GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	16
2017/C 249/24	Υπόθεση C-23/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιανουαρίου 2017 η For Tune sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 8 Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-579/15, For Tune sp. z o.o. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	16
2017/C 249/25	Υπόθεση C-142/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 20 Μαρτίου 2017 — Manuela Maturi κ.λπ. κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	16
2017/C 249/26	Υπόθεση C-143/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 20 Μαρτίου 2017 — Catia Passeri κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma	17

2017/C 249/27	Υπόθεση C-206/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 21 Απριλίου 2017 — Heinrich Denker κατά Gemeinde Thedinghausen	18
2017/C 249/28	Υπόθεση C-211/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Bacău (Ρουμανία) στις 24 Απριλίου 2017 — SC Topaz Development SRL κατά Constantin Juncu, Raisa Cernica (σύζυγος Juncu)	18
2017/C 249/29	Υπόθεση C-227/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 28 Απριλίου 2017 — Medtronic GmbH κατά Finanzamt Neuss	19
2017/C 249/30	Υπόθεση C-248/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 11 Μαΐου 2017 η Bank Tejarat κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-346/15, Bank Tejarat κατά Συμβουλίου	19
2017/C 249/31	Υπόθεση C-289/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tartu Maakohtus (Εσθονία) στις 19 Μαΐου 2017 — Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS κατά Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov	20
2017/C 249/32	Υπόθεση C-292/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 22 Μαΐου 2017 — EUflight.de GmbH κατά TUIfly GmbH	21
2017/C 249/33	Υπόθεση C-341/17 P: Αναίρεση που άσκησε την 6 ^η Ιουνίου 2017 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) που εκδόθηκε την 30 ^η Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-112/15, Ελληνική Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	21

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 249/34	Υπόθεση T-9/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2017 — Ball Beverage Packaging Europe κατά EUIPO — Crown Hellas Can (μεταλλικά κουτιά ποτών) [Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία για την κήρυξη της ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει τρία μεταλλικά κουτιά ποτών — Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος κηρύξεως της ακυρότητας — Εξατομικευμένος χαρακτήρας — Διαφορετική συνολική εντύπωση — Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Σύνολο που αποτελεί ένα ενιαίο αντικείμενο — Περιεχόμενο της περιγραφής του καταχωρισθέντος κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υποκατάσταση διαδικού]	23
2017/C 249/35	Υπόθεση T-262/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2017 — Kiselev κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Περιορισμοί όσον αφορά την πρόσβαση στο έδαφος των κρατών μελών — Φυσικό πρόσωπο που στηρίζει ενεργά δράσεις ή πολιτικές που υπονομεύουν ή απειλούν την Ουκρανία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ελευθερία εκφράσεως — Αναλογικότητα — Δικαιώματα άμυνας)	23
2017/C 249/36	Υπόθεση T-457/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2017 — Fakro κατά EUIPO — Saint Gobain Cristalería (climaVera) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης climaVera — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CLIMAVER DECO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	24

2017/C 249/37	Υπόθεση T-95/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2017 — Aydin κατά EUIPO — Karporal Groupe (ROYAL & CAPORAL) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ROYAL & CAPORAL — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης KAPORAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	25
2017/C 249/38	Υπόθεση T-141/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2017 — Επιτροπή κατά IEM (Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση FAIR-CT98-9544 συναφείσα στο πλαίσιο του τέταρτου προγράμματος-πλαισίου επί των δράσεων στον τομέα της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (1994 1998) — Καταγγελία της συμβάσεως — Επιστροφή προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι υπερημερίας — Διαδικασία εκδόσεως ερήμην αποφάσεως)	25
2017/C 249/39	Υπόθεση T-258/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2017 — Mediterranean Premium Spirits κατά EUIPO — G-Star Raw (GINRAW) Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GINRAW — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAW — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων προσκομιζόμενων για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως	26
2017/C 249/40	Υπόθεση T-302/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2017 — Bay κατά Κοινοβουλίου (Θεσμικό δίκαιο — Απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου που επιβάλλει σε βάρος βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου την κύρωση της απώλειας του δικαιώματος αποζημιώσεως διαμονής — Άρθρο 166 του Εσωτερικού Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Δικαίωμα προσβάσεως στη δικογραφία — Πλάνη περί τα πράγματα)	27
2017/C 249/41	Υπόθεση T-326/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2017 — Bundesverband Deutsche Tafel κατά EUIPO — Tiertafel Deutschland (Tafel) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Tafel — Εκτέλεση από το EUIPO δικαστικής αποφάσεως με την οποία ακυρώνεται απόφαση των τμημάτων προσφυγών του EUIPO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 — Απόφαση η οποία εκδίδεται μετά από την ακύρωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου προηγούμενης αποφάσεως]	27
2017/C 249/42	Υπόθεση T-659/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2017 — LG Electronics κατά EUIPO (Second Display) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Second Display — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	28
2017/C 249/43	Υπόθεση T-690/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2017 — Enrico Colombo και Corinti Giacomo κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Αίτημα για λήψη προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος)	28
2017/C 249/44	Υπόθεση T-877/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Verschuier κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφο σχετικά με τη διοικητική διαδικασία για την κρατική ενίσχυση SA.38374 (2014/C πρώην 2014/NN) που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες υπέρ της Starbucks — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]	29
2017/C 249/45	Υπόθεση T-293/17: Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — Fakro κατά Επιτροπής	29
2017/C 249/46	Υπόθεση T-309/17: Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Optile κατά Επιτροπής	30
2017/C 249/47	Υπόθεση T-312/17: Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2017 — Campbell κατά Επιτροπής	31

2017/C 249/48	Υπόθεση T-315/17: Προσφυγή-αγωγή της 15ης Μαΐου 2017 — Hebberecht κατά ΕΥΕΔ	31
2017/C 249/49	Υπόθεση T-319/17: Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2017 — Aldridge κ.λπ. κατά Επιτροπής	33
2017/C 249/50	Υπόθεση T-329/17: Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2017 — Hautala κ.λπ. κατά EFSA	34
2017/C 249/51	Υπόθεση T-332/17: Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2017 — E-Control κατά ACER	35
2017/C 249/52	Υπόθεση T-333/17: Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2017 — Austrian Power Grid και Voralberger Übertragungsnetz κατά ACER	36
2017/C 249/53	Υπόθεση T-347/17: Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2017 — FLA Europe κατά Επιτροπής	39
2017/C 249/54	Υπόθεση T-351/17: Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2017 — Nike European Operations Netherlands κ.λπ. κατά Επιτροπής	40
2017/C 249/55	Υπόθεση T-354/17: Προσφυγή της 6ης Ιουνίου 2017 — Genomic Health κατά EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)	41
2017/C 249/56	Υπόθεση T-359/17: Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2017 — Aldo Supermarkets κατά EUIPO — Aldi Einkauf (ALDI)	41
2017/C 249/57	Υπόθεση T-360/17: Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2017 — Jana shoes κ.λπ. κατά Επιτροπής	42
2017/C 249/58	Υπόθεση T-362/17: Προσφυγή της 6ης Ιουνίου 2017 — NCL κατά EUIPO (FEEL FREE)	43
2017/C 249/59	Υπόθεση T-364/17: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2017 — Marcin Bielawski κατά EUIPO (HOUSE OF CARS)	44
2017/C 249/60	Υπόθεση T-366/17: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2017 — Πολωνία κατά Επιτροπής	44
2017/C 249/61	Υπόθεση T-367/17: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2017 — Linak κατά EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (Σχήμα ηλεκτροκίνητης ανυψωτικής στήλης)	45
2017/C 249/62	Υπόθεση T-368/17: Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2017 — Linak κατά EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (Σχήμα ηλεκτροκίνητης ανυψωτικής στήλης)	45
2017/C 249/63	Υπόθεση T-369/17: Προσφυγή-αγωγή της 13ης Ιουνίου 2017 — Winkler κατά Επιτροπής	46
2017/C 249/64	Υπόθεση T-370/17: Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2017 — KPN κατά Επιτροπής	47
2017/C 249/65	Υπόθεση T-380/17: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2017 — HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής	48
2017/C 249/66	Υπόθεση T-138/08: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Cavankee Fishing κ.λπ. κατά Επιτροπής	49
2017/C 249/67	Υπόθεση T-816/16 RENV: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Alsteens κατά Επιτροπής	49

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 249/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 239 της 24.7.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 231 της 17.7.2017

EE C 221 της 10.7.2017

EE C 213 της 3.7.2017

EE C 202 της 26.6.2017

EE C 195 της 19.6.2017

EE C 178 της 6.6.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 30ής Μαΐου 2017 — Safa Nicu Sepahan Co. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-45/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση ανατρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ) — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων και των οντοτήτων κατά των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Υλική ζημία — Ηθική βλάβη — Πλάνη εκτιμώσεως σχετικά με το ποσό της αποζημιώσεως — Δεν υφίσταται — Ανταίρεση — Προϋποθέσεις της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Υποχρέωση αποδείξεως του βασίμου των περιοριστικών μέτρων — Κατάφωρη παράβαση]

(2017/C 249/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Safa Nicu Sepahan Co. (εκπρόσωπος: A. Bahrani, avocat)

Αντίδικο κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: R. Liudvinaviciute Cordeiro, M. Bishop και I. Gurov)

Παρεμβαίνουν υπέρ του καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: M. Gray)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως της Safa Nicu Sepahan Co. και την ανταίρεση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 2) Η Safa Nicu Sepahan Co. και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση της Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Medisanus d.o.o. κατά Splošna Bolnišnica Murska Sobota

(Υπόθεση C-296/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 2 και άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 8 — Άρθρα 34 και 36 ΣΛΕΕ — Δημόσια σύμβαση για τον εφοδιασμό νοσοκομείου — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία επιτάσσει τον κατά προτεραιότητα εφοδιασμό των νοσοκομείων με φάρμακα παρασκευασμένα από πλάσμα εγχώριας προελεύσεως — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως)

(2017/C 249/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Medisanus d.o.o.

κατά

Splošna Bolnišnica Murska Sobota

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία, το άρθρο 2 και το άρθρο 23, παράγραφοι 2 και 8, της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, καθώς και το άρθρο 34 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 36 ΣΛΕΕ, αντιτίθενται σε ρήτρα της συγγραφής υποχρεώσεων, στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, η οποία θέτει ως προαπαιτούμενο όρο, συμφώνως προς τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η αναθέτουσα αρχή, την παρασκευή των παραγόμενων από πλάσμα φαρμάκων, τα οποία αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω δημοσίας συμβάσεως, από πλάσμα συλλεγθέν εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

⁽¹⁾ EE C 346 της 19.10.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική διαδικασία κατά U

(Υπόθεση C-420/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 45 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Υποχρέωση ταξινόμησης οχήματος το οποίο ανήκει σε κάτοικο Βελγίου και προορίζεται για χρήση στην Ιταλία)

(2017/C 249/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

U

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει της οποίας εργαζόμενος, κάτοικος του κράτους αυτού, οφείλει να ταξινομηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος αυτοκίνητο όχημα του οποίου είναι κύριος και το οποίο έχει ήδη ταξινομηθεί σε άλλο κράτος μέλος και προορίζεται κατ' ουσίαν για χρήση εντός του δεύτερου αυτού κράτους μέλους.

(¹) EE C 346 της 19.10.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 1ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία που κίνησε ο Gert Folk

(Υπόθεση C-529/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβαλλοντική ευθύνη — Οδηγία 2004/35/EK — Άρθρο 17 — Διαχρονική εφαρμογή — Λειτουργία υδροηλεκτρικού σταθμού ο οποίος είχε αρχίσει να λειτουργεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο — Άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β' — Έννοια της «περιβαλλοντικής ζημίας» — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που εξαιρεί κάθε ζημία η οποία καλύπτεται από άδεια — Άρθρο 12, παράγραφος 1 — Πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε υποθέσεις περιβαλλοντικού δικαίου — Ενεργητική νομιμοποίηση — Οδηγία 2000/60/EK — Άρθρο 4, παράγραφος 7 — Άμεσο αποτέλεσμα)

(2017/C 249/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gert Folk

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 17 της οδηγίας 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, έχει την έννοια ότι, υπό την επιφύλαξη των ελέγχων η διενέργεια των οποίων απόκειται στο αιτούν δικαστήριο, η οδηγία αυτή εφαρμόζεται *ratione temporis* στις περιβαλλοντικές ζημιές που επήλθαν μετά την 30ή Απριλίου 2007, αλλά έχουν προκληθεί από τη λειτουργία εγκαταστάσεως η οποία έχει αδειοδοτηθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία περί υδάτων και έχει τεθεί σε λειτουργία πριν από την εν λόγω ημερομηνία.
- 2) Αντιβαίνει στην οδηγία 2004/35, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/31 και, ιδίως, στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο β' της οδηγίας αυτής, διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία εξαιρεί από την έννοια της «περιβαλλοντικής ζημίας», γενικώς και αυτοδικαίως, οποιαδήποτε ζημία επηρεάζει δυσμενώς, σε σημαντικό βαθμό, την οικολογική, χημική ή ποσοτική κατάσταση ή το οικολογικό δυναμικό των συγκεκριμένων υδάτων, απλώς και μόνον λόγω του ότι η ζημία αυτή καλύπτεται από την άδεια χορηγηθείσα κατ' εφαρμογήν του εν λόγω εθνικού δικαίου.
- 3) Σε περίπτωση που η άδεια έχει χορηγηθεί κατ' εφαρμογήν εθνικών διατάξεων χωρίς να έχουν εξετασθεί οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 7, στοιχεία α' έως δ', της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, το εθνικό δικαστήριο δεν υποχρεούται να ελέγξει το ίδιο αν πληρούνται οι προϋποθέσεις της ανωτέρω διατάξεως προκειμένου να κρίνει αν υφίσταται περιβαλλοντική ζημία υπό την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2004/35, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2009/31.
- 4) Τα άρθρα 12 και 13 της οδηγίας 2004/35, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2009/31, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε διάταξη του εθνικού δικαίου, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία δεν επιτρέπει στους κατόχους δικαιωμάτων αλιείας να ασκήσουν προσφυγή για περιβαλλοντική ζημία, υπό την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 406 της 7.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Amtsgericht Wuppertal (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη την οποία κίνησε ο Mircea Florian Freitag

(Υπόθεση C-541/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρο 21 ΣΛΕΕ — Ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής εντός των κρατών μελών — Πρόσωπο που έχει συγχρόνως την ιθαγένεια του κράτους μέλους διαμονής του και του κράτους μέλους γεννήσεώς του — Αλλαγή επωνύμου στο κράτος μέλος γεννήσεως χωρίς συνήθη διαμονή στο κράτος αυτό — Όνομα που αντιστοιχεί στο όνομα γεννήσεως — Αίτηση καταχωρίσεως του ονόματος αυτού στο μητρώο προσωπικής καταστάσεως του κράτους μέλους διαμονής — Απόρριψη της αιτήσεως αυτής — Αιτιολογία — Μη κτήση του ονόματος κατά τη διάρκεια συνήθους διαμονής — Ύπαρξη στο εθνικό δίκαιο άλλων διαδικασιών για την επίτευξη της αναγνώρισεως του ονόματος αυτού)

(2017/C 249/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Wuppertal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mircea Florian Freitag

Διατακτικό

Το άρθρο 21 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι αποκλείει την άρνηση του ληξιαρχείου κράτους μέλους να αναγνωρίσει και να καταχωρίσει στο μητρώο προσωπικής καταστάσεως το όνομα το οποίο απέκτησε νομίμως υπήκοος αυτού του κράτους μέλους σε άλλο κράτος μέλος του οποίου αυτός είναι επίσης υπήκοος και το οποίο αντιστοιχεί στο όνομα γεννήσεώς του, άρνηση στηριζόμενη σε διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία εξαρτά τη δυνατότητα να επιτευχθεί μια τέτοια καταχώριση με δήλωση στο ληξιαρχείο από την προϋπόθεση το όνομα αυτό να έχει αποκτηθεί κατά τη διάρκεια συνήθους διαμονής σε αυτό το άλλο κράτος μέλος, εκτός αν το εθνικό δίκαιο περιέχει άλλες διατάξεις διασφαλίζουσες τη δυνατότητα αναγνώρισεως του εν λόγω ονόματος.

⁽¹⁾ EE C 48 της 8.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 1ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Hessisches Finanzgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Wallenborn Transports SA κατά Hauptzollamt Gießen

(Υπόθεση C-571/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως — Μεταφορά εμπορευμάτων μέσω ελεύθερου λιμένα κείμενου σε κράτος μέλος — Νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους που εξαιρεί τους ελεύθερους λιμένες από την εθνική φορολογική επικράτεια — Απομάκρυνση από την τελωνειακή επιτήρηση — Γένεση της τελωνειακής οφειλής και απαιτητό του ΦΠΑ]

(2017/C 249/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hessisches Finanzgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Wallenborn Transports SA

κατά

Hauptzollamt Gießen

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, και το άρθρο 71, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/75/EK του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2007, έχουν την έννοια ότι η παραπομπή σε «ένα από τα καθεστώτα ή τις καταστάσεις που προβλέπονται» στο άρθρο 156 αυτής περιλαμβάνει τις ελεύθερες ζώνες.
- 2) Το άρθρο 71, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/75, έχει την έννοια ότι η απομάκρυνση εμπορεύματος από την τελωνειακή επιτήρηση εντός ελεύθερης ζώνης δεν επάγεται τη γένεση οφειλής φόρου προστιθέμενης αξίας κατά την εισαγωγή και το απαιτητό του φόρου αυτού εάν το εμπόρευμα δεν έχει εισέλθει στο οικονομικό κύκλωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 3) Το άρθρο 71, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2007/75, έχει την έννοια ότι, όταν γεννάται τελωνειακή οφειλή δυνάμει του άρθρου 203 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1791/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, και αποκλείεται, λόγω των περιστάσεων της διαφοράς στην κύρια δίκη, τούτο να επάγεται τη γένεση υποχρεώσεως καταβολής φόρου προστιθέμενης αξίας, το άρθρο 204 του κανονισμού αυτού δεν εφαρμόζεται με μοναδικό σκοπό τη δικαιολόγηση της γενεσιουργού αιτίας του φόρου αυτού.

(¹) EE C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του *Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot*, ως διάδοχοι του *Johannes Van der Weegen*, θανόντος, *Anna Pot* κατά *Belgische Staat*

(Υπόθεση C-580/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 56 ΣΛΕΕ — Άρθρο 36 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος εισοδήματος — Φορολογική απαλλαγή προβλεπόμενη μόνο για τους τόκους που καταβάλλουν οι τράπεζες που πληρούν ορισμένες νόμιμες προϋποθέσεις — Έμμεση διάκριση — Τράπεζες εγκατεστημένες στο Βέλγιο και τράπεζες εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος)

(2017/C 249/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria Eugenia Van der Weegen, Miguel Juan Van der Weegen, Anna Pot, ως διάδοχοι του *Johannes Van der Weegen*, θανόντος, *Anna Pot*

κατά

Belgische Staat

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ και το άρθρο 36 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει εθνικό καθεστώς φορολογικής απαλλαγής, καθόσον το καθεστώς αυτό, μολονότι εφαρμόζεται αδιακρίτως στα έσοδα από καταθέσεις ταμειωτηρίου που τηρούνται σε παρόχους τραπεζικών υπηρεσιών εγκατεστημένους στο Βέλγιο ή σε άλλο κράτος μέλος του ΕΟΧ, εξαρτά από προϋποθέσεις την πρόσβαση στη βελγική τραπεζική αγορά για τους παρόχους υπηρεσιών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 38 της 1.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 — Schniga GmbH κατά Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών, Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC

(Υπόθεση C-625/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών — Αίτηση χορήγησης κοινοτικού δικαιώματος — Ποικιλία μήλων «Gala Schnitzer» — Τεχνική εξέταση — Κατευθυντήριες αρχές τις οποίες ορίζει το διοικητικό συμβούλιο του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) — Κανονισμός (ΕΚ) 1239/95 — Άρθρο 23, παράγραφος 1 — Εξουσίες του προέδρου του ΚΓΦΠ — Προσθήκη διακριτικού χαρακτηριστικού μετά το πέρας της τεχνικής εξέτασης — Σταθερότητα του χαρακτηριστικού κατά τη διάρκεια δύο καλλιεργητικών περιόδων]

(2017/C 249/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Schniga GmbH (εκπρόσωποι: R. Kunze και G. Württenberger, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (εκπρόσωποι: M. Ekvad και F. Mattina), Brookfield New Zealand Ltd, Elaris SNC (εκπρόσωποι: M. Eller, avvocato)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 10ης Σεπτεμβρίου 2015, Schniga κατά ΚΓΦΠ — Brookfield New Zealand και Elaris (Gala Schnitzer) (T-91/14 και T-92/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:624).
- 2) Ακυρώνει τις αποφάσεις του τμήματος προσφυγών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) της 20ής Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τη χορήγηση κοινοτικών δικαιωμάτων επί φυτικών ποικιλιών όσον αφορά την ποικιλία των μήλων Gala Schnitzer (υποθέσεις A 003/2007 και A 004/2007).
- 3) Το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Schniga GmbH.
- 4) Η Brookfield New Zealand Ltd και η Elaris SNC φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze κατά Verein Bremer Baumwollbörse

(Υπόθεση C-689/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Διανοητική ιδιοκτησία — Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρα 9 και 15 — Κατάθεση του σημείου άνθος βάμβακος από σωματείο — Καταχώριση ως ατομικού σήματος — Παραχώρηση αδειών χρήσεως του σήματος αυτού στους κατασκευαστές προϊόντων κλωστοϋφαντουργίας από βαμβάκι οι οποίοι είναι μέλη του σωματείου — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας ή εκπτώσεως — Έννοια της «ουσιαστικής χρήσης» — Βασική λειτουργία δηλωτική της προελεύσεως]

(2017/C 249/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

W. F. Gözze Frottierweberei GmbH, Wolfgang Gözze

κατά

Verein Bremer Baumwollbörse

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της ΕΕ, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επίθεση, από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, ατομικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε προϊόντα ως σήματος ποιότητας δεν συνιστά χρήση του ως σήματος η οποία εμπίπτει στην κατά τη διάταξη αυτή έννοια της «ουσιαστικής χρήσης». Η επίθεση του εν λόγω σήματος συνιστά πάντως τέτοια ουσιαστική χρήση στην περίπτωση που συγχρόνως παρέχει επίσης στους καταναλωτές την εγγύηση ότι τα προϊόντα αυτά προέρχονται από μία και μόνον επιχείρηση υπό τον έλεγχο της οποίας κατασκευάζονται και η οποία φέρει την ευθύνη για την ποιότητά τους. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ο δικαιούχος του ως άνω σήματος έχει την εξουσία να απαγορεύσει, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, την επίθεση από τρίτον παρόμοιου σημείου σε πανομοιότυπα προϊόντα αν αυτή δημιουργεί κίνδυνο συγχύσεως του κοινού.
- 2) Το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο ζ', του κανονισμού 207/2009 πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το ατομικό σήμα δεν μπορεί να κηρυχθεί άκυρο κατά συνδυασμένη εφαρμογή των διατάξεων αυτών, εξαιτίας του γεγονότος ότι ο δικαιούχος του σήματος δεν εγγυάται, μέσω της διεξαγωγής τακτικών ποιοτικών ελέγχων στους κατόχους αδειας χρήσεως του σήματός του, την τήρηση των προσδοκώμενων προδιαγραφών ποιότητας τις οποίες συνδέει το κοινό με το σήμα αυτό.
- 3) Ο κανονισμός 207/2009 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι διατάξεις του σχετικά με τα συλλογικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπορούν να εφαρμοσθούν *mutatis mutandis* στα ατομικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 118 της 4.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Tribunale Ordinario di Venezia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vinyls Italia SpA, κηρυχθείσα σε πτώχευση, κατά Mediterranea di Navigazione SpA

(Υπόθεση C-54/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Άρθρα 4 και 13 — Επιβλαβείς δικαιοπραξίες για το σύνολο των πιστωτών — Προϋποθέσεις υπό τις οποίες η επίμαχη δικαιοπραξία μπορεί να προσβληθεί — Δικαιοπραξία διεπόμενη από το δίκαιο κράτους μέλους άλλου από το κράτος ενάρξεως — Δικαιοπραξία απρόσβλητη επί τη βάση του δικαίου αυτού — Κανονισμός (ΕΚ) 593/2008 — Άρθρο 3, παράγραφος 3 — Δίκαιο που επέλεξαν τα μέρη — Εντοπισμός του συνόλου των σχετικών με την οικεία περίπτωση δεδομένων στο κράτος ενάρξεως — Συνέπειες]

(2017/C 249/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Ordinario di Venezia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vinyls Italia SpA, κηρυχθείσα σε πτώχευση

κατά

Mediterranea di Navigazione SpA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο τύπος και η προθεσμία που πρέπει να τηρήσει ο ωφεληθείς από επιβλαβή για το σύνολο των πιστωτών δικαιοπραξία ώστε να προβάλει ένσταση δυνάμει του άρθρου αυτού, προκειμένου να αντικρούσει αγωγή με αντικείμενο την ανάκληση της δικαιοπραξίας αυτής κατά τις διατάξεις της *lex fori concursus*, καθώς και το ζήτημα εάν αυτό το άρθρο μπορεί επίσης να εφαρμοσθεί αυτεπαγγέλτως από το αρμόδιο δικαστήριο, σε ορισμένες περιπτώσεις και μετά την παρέλευση της ταχθείσας στον ενδιαφερόμενο διάδικο προθεσμίας, διέπονται από το δικονομικό δίκαιο του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου εκκρεμεί η διαφορά. Εντούτοις, το δίκαιο αυτό δεν πρέπει να είναι λιγότερο ευνοϊκό από το δίκαιο που διέπει παρόμοιες καταστάσεις οι οποίες υπόκεινται στο εσωτερικό δίκαιο (αρχή της ισοδυναμίας) και να καθιστά πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει το δίκαιο της Ένωσης (αρχή της αποτελεσματικότητας), πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει.
- 2) Το άρθρο 13 του κανονισμού 1346/2000 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο διάδικος που φέρει το βάρος αποδείξεως πρέπει να αποδείξει ότι, οσάκις η *lex causae* επιτρέπει την προσβολή δικαιοπραξίας ως επιβλαβούς, οι προϋποθέσεις οι οποίες απαιτούνται προκειμένου να ευδοκιμήσει η ασκηθείσα κατά της δικαιοπραξίας αυτής αγωγή και οι οποίες είναι διαφορετικές από αυτές που προβλέπει η *lex fori concursus* δεν πληρούνται στη συγκεκριμένη περίπτωση.
- 3) Μπορεί να γίνει λυσιτελής επίκληση του άρθρου 13 του κανονισμού 1346/2000, όταν τα μέρη μιας συμβάσεως, που έχουν την έδρα τους σε ένα και το αυτό κράτος μέλος, στο έδαφος του οποίου εντοπίζονται επίσης όλα τα άλλα σχετικά με την περίπτωση δεδομένα, έχουν επιλέξει ως εφαρμοστέο δίκαιο επί της σύμβασεως αυτής το δίκαιο άλλου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέρη αυτά δεν προέβησαν στην επιλογή του δικαίου αυτού δολίως ή καταχρηστικώς, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

(¹) EE C 156 της 2.5.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 31ης Μαΐου 2017 — Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής
(Υπόθεση C-228/16 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο — Άρνηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να συνεχίσει την εξέταση της καταγγελίας της προσφεύγουσας — Απουσία ενισχύσεως κατά το τέλος του προκαταρκτικού σταδίου εξετάσεως — Αμιγώς επιβεβαιωτική απόφαση — Προϋποθέσεις νομιμότητας της ανακλήσεως αποφάσεως περί θέσεως καταγγελίας στο αρχείο)

(2017/C 249/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναρεσείουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ) (εκπρόσωποι: Ε. Μπουρτζάλας, δικηγόρος, Α. Οικονόμου, Ε. Σαλακά, Χ. Συνοδινός και Χ. Ταγαράς, δικηγόροι, καθώς και D. Waelbroeck, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Μπουχάγιαρ και Έ. Gippini Fournier)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρεί τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 9ης Φεβρουαρίου 2016, ΔΕΗ κατά Επιτροπής (Τ-639/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:77).
- 2) Αναπέμπει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sharda Europe B.V.B.A. κατά Administración del Estado, Syngenta Agro, SA

(Υπόθεση C-293/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά — Οδηγία 2008/69/ΕΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 2 — Διαδικασία επαναξιολόγησης, από τα κράτη μέλη, εγκεκριμένων φυτοπροστατευτικών προϊόντων — Προθεσμία — Απόκλιση μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων)

(2017/C 249/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sharda Europe B.V.B.A.

κατά

Administración del Estado, Syngenta Agro, SA

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2008/69/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 2008, για τροποποίηση της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την καταχώριση των ουσιών clofentezine, dicamba, difenoconazole, diflubenzuron, imazaquin, lenacil, oxadiazon, picloram και pyriproxyfen ως δραστικών ουσιών, έχει την έννοια ότι, προκειμένου περί εγκεκριμένου φυτοπροστατευτικού προϊόντος το οποίο περιέχει κάποια από τις δραστικές ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα της οδηγίας αυτής, η προβλεπόμενη από την ως άνω διάταξη ημερομηνία της 31ης Δεκεμβρίου 2008 αποτελεί την απώτατη ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να έχουν καταχωριστεί στον κατάλογο του παραρτήματος I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων, όλες οι δραστικές ουσίες του συγκεκριμένου φυτοπροστατευτικού προϊόντος, πέραν εκείνων που απαριθμούνται στο παράρτημα της οδηγίας 2008/69, προκειμένου να υφίσταται υποχρέωση επαναξιολόγησης του εν λόγω προϊόντος, κατά τα οριζόμενα στο εν λόγω άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο.

⁽¹⁾ EE C 305 της 22.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 — Dextro Energy GmbH & Co. KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-296/16 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Προστασία των καταναλωτών — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1924/2006 — Ισχυρισμοί επί θεμάτων υγείας, οι οποίοι διατυπώνονται στα τρόφιμα και είναι διαφορετικοί από τους ισχυρισμούς που αφορούν τη μείωση του κινδύνου εκδήλωσης νόσου και την ανάπτυξη και την υγεία των παιδιών — Απόρριψη του αιτήματος αναγραφής ορισμένων ισχυρισμών, παρά τη θετική γνώμη της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)]

(2017/C 249/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Dextro Energy GmbH & Co. KG (εκπρόσωποι: M. Hagenmeyer και T. Teufer, Rechtsanwälte)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Grünheid et K. Herbout-Borczak)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Dextro Energy GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 287 της 8.8.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 1ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Piotr Zarski κατά Andrzej Stadnicki

(Υπόθεση C-330/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές — Οδηγία 2011/7/ΕΕ — Συμβάσεις εμπορικής μισθώσεως αορίστου χρόνου — Καθυστερήση καταβολής μισθώματος — Συμβάσεις συναφθείσες πριν τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο — Εθνική ρύθμιση — Εξαίρεση τέτοιων συμβάσεων από το πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας)

(2017/C 249/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Piotr Zarski

κατά

Andrzej Stadnicki

Διατακτικό

Το άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εξαιρέσουν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας τις καθυστερήσεις πληρωμών κατά την εκτέλεση συμβάσεως που έχει συναφθεί πριν από τις 16 Μαρτίου 2013, ακόμη και στην περίπτωση που οι καθυστερήσεις αυτές προκύπτουν μετά την ανωτέρω ημερομηνία.

(¹) EE C 335 της 12.09.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — OL κατά PQ

(Υπόθεση C-111/17 PPU) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Διεθνής απαγωγή παιδιών — Σύμβαση της Χάγης της 25ης Οκτωβρίου 1980 — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Άρθρο 11 — Αίτηση επιστροφής — Έννοια του όρου «συνήθης διαμονή» βρέφους — Παιδί το οποίο γεννήθηκε, σύμφωνα με τη βούληση των γονέων του, σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου όπου βρισκόταν ο τόπος συνήθους διαμονής τους — Αδιάλειπτη διαμονή του παιδιού κατά τους πρώτους μήνες της ζωής του στο κράτος μέλος της γεννήσεώς του — Απόφαση της μητέρας να μην επιστρέψει στο κράτος μέλος όπου βρισκόταν ο τόπος συνήθους διαμονής του ζεύγους]

(2017/C 249/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

OL

κατά

PQ

Διατακτικό

Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, παιδί έχει γεννηθεί και έχει διαμείνει αδιαλείπτως με τη μητέρα του επί πλείονες μήνες, σύμφωνα με την κοινή βούληση των γονέων του, σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου στο οποίο βρισκόταν ο τόπος συνήθους διαμονής των γονέων πριν από τη γέννησή του, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αρχική πρόθεση των γονέων περί επιστροφής της μητέρας μαζί με το παιδί στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος συνεπάγεται ότι το παιδί έχει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος τη «συνήθη διαμονή» του, κατά την έννοια του κανονισμού αυτού.

Κατά συνέπεια, σε τέτοια περίπτωση, η άρνηση της μητέρας να επιστρέψει μαζί με το παιδί σε αυτό το κράτος μέλος δεν συνιστά «παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση» του παιδιού, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 11, παράγραφος 1.

(¹) EE C 144 της 8.5.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lg Costruzioni Srl κατά Area — Azienda Regionale per l'edilizia abitativa

(Υπόθεση C-110/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσια σύμβαση έργων — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 7 — Αξιολόγηση και έλεγχος των τεχνικών ικανοτήτων των οικονομικών φορέων — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προδήλως απαράδεκτο)

(2017/C 249/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lg Costruzioni Srl

κατά

Area — Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

παρισταμένων των: TE.SV.AM. Srl, Alvit Srl, Igit SpA, Planarch Srl, Francesco Auteri

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Συμβούλιο της Επικρατείας, Ιταλία), με απόφαση της 19ης Ιανουαρίου 2016, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 175 της 17.5.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — SC Exmitiani SRL κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Υπόθεση C-286/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δραστηριότητα οδικής μεταφοράς προσώπων — *Imposition* — Περιστατικά προγενέστερα της προσχώρησης της Ρουμανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πρόδηλη αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2017/C 249/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

SC Exmitiani SRL

κατά

Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Curtea de Apel Cluj (εφετείο του Κλουζ, Ρουμανία).

⁽¹⁾ EE C 296 της 16.8.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 7ης Ιουνίου 2017 — Holistic Innovation Institute, SLU κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-411/16 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Έργα που χρηματοδοτεί η ΕΕ στον τομέα της έρευνας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη (2007-2013) — Σχέδιο eDIGIREGION — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να αρνηθεί τη συμμετοχή της προσφεύγουσας — Προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως]

(2017/C 249/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Holistic Innovation Institute, SLU (εκπρόσωπος: J.J. Marín López, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και J. Rivas Andrés, avocat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Holistic Innovation Institute, SLU στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 364 της 3.10.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 4ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Nejvyšší soud České republiky (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jitka Svobodová κατά Česká republika — Okresní soud v Náchodě

(Υπόθεση C-653/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων — Προδήλως απαράδεκτο — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου)

(2017/C 249/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší soud České republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Jitka Svobodová

κατά

Česká republika — Okresní soud v Náchodě

παρισταμένης της: Česká republika — Ministerstvo spravedlnosti ČR

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε από το Nejvyšší soud (Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο της Τσεχικής Δημοκρατίας), με απόφαση της 2ας Δεκεμβρίου 2016, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 78 της 13.3.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 11ης Μαΐου 2017 [αίτηση του Fővárosi Törvényszék (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bericap Záródástechnikai Cikket Gyártó Bt. κατά Nemzetgazdasági Minisztérium

(Υπόθεση C-53/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη — Παρεκκλίσεις από την απαγόρευση ενισχύσεων — Ενισχύσεις δυνάμενες να θεωρηθούν συμβατές με την εσωτερική αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) 800/2008 — Ορισμός των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων — Συνδεδεμένες επιχειρήσεις — Επιχειρήσεις που ασκούν τις δραστηριότητές τους στην ίδια αγορά και αποτελούν μέρος ενός κεντρικού ομίλου επιχειρήσεων ο οποίος ανήκει στα μέλη της ίδιας οικογένειας — Έννοια της «ομάδας φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού»]

(2017/C 249/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Törvényszék

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bericap Záródástechnikai Cikket Gyártó Bt.

κατά

Nemzetgazdasági Minisztérium

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 3, του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 800/2008 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2008, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων [107 και 108 ΣΛΕΕ] (Γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία), έχει την έννοια ότι επιχειρήσεις μπορούν να θεωρούνται ως «συνδεδεμένες», κατά την έννοια του άρθρου αυτού, εφόσον από την ανάλυση τόσο των νομικών όσο και των οικονομικών σχέσεων μεταξύ τους προκύπτει ότι συνιστούν, μέσω φυσικού προσώπου ή ομάδας φυσικών προσώπων που ενεργούν από κοινού, ενιαία οικονομική μονάδα, μολονότι δεν διατηρούν τυπικώς καμία από τις σχέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος αυτού. Θεωρούνται ότι ενεργούν από κοινού, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, του εν λόγω παραρτήματος, τα φυσικά πρόσωπα που συντονίζονται προκειμένου να επηρεάσουν τις εμπορικές αποφάσεις των συγκεκριμένων επιχειρήσεων, γεγονός που αποκλείει τον χαρακτηρισμό των επιχειρήσεων αυτών ως οικονομικώς ανεξάρτητων μεταξύ τους. Η συνδρομή της συγκεκριμένης προϋποθέσεως εξαρτάται από τις περιστάσεις της εκάστοτε περιπτώσεως και δεν μπορεί να είναι συνάρτηση της υπάρξεως συμβατικών σχέσεων μεταξύ των εν λόγω προσώπων ούτε της διαπιστώσεως της προθέσεώς τους να καταστρατηγήσουν τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων κατά την έννοια του παραρτήματος I του κανονισμού 800/2008.

(¹) EE C 144 της 8.5.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Ιουνίου 2017 [αίτηση του Rayonen sad Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Todor Iliev κατά Blagovesta Ilieva

(Υπόθεση C-67/17) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Πεδίο εφαρμογής — Εξαιρούμενες υποθέσεις — Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων — Λύση του γάμου — Ρευστοποίηση περιουσιακού στοιχείου κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου]

(2017/C 249/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Rayonen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Todor Iliev

κατά

Blagovesta Ilieva

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις έχει την έννοια ότι διαφορά όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία αφορά τη ρευστοποίηση, κατόπιν της εκδόσεως διαζυγίου, κινήτου κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου από συζύγους που είναι υπήκοοι ενός κράτους μέλους αλλά κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, αλλά στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και, συνεπώς, στις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

(¹) EE C 112 της 10.4.2017.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2016 η Capella EOOD κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-750/14, Ivo-Kermartin GmbH κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-687/16 P)

(2017/C 249/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Capella EOOD (εκπρόσωπος: C. Pfitzer, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δέκατο τμήμα) με διάταξη της 7ης Ιουνίου 2017 απέρριψε την αίτηση αναίρεσως και καταδίκασε την ανααιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδά της.

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Ιανουαρίου 2017 η For Tune sp. z o.o. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 8 Νοεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-579/15, For Tune sp. z o.o. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-23/17 P)

(2017/C 249/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: For Tune sp. z o.o. (εκπρόσωπος: K. Porławska, adwokat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 15ης Ιουνίου 2017 το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έκρινε απαράδεκτη την αίτηση αναίρεσως.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 20 Μαρτίου 2017 — Manuela Maturi κ.λπ. κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Υπόθεση C-142/17)

(2017/C 249/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες και καθών η αντανάιρεση: Manuela Maturi, Laura Di Segni, Isabella Lo Balbo, Maria Badini, Loredana Barbanera

Ανααιρεσίβλητο και ανταναιρεσείον: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Προδικαστικό ερώτημα

Κατά πόσον η εθνική ρύθμιση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του Decreto Legge (πράξη νομοθετικού περιεχομένου) 64 της 30ής Απριλίου 2010, το οποίο κυρώθηκε με τον legge (νόμο) 100 της 29ης Ιουνίου 2010, κατά την οποία «για τους καλλιτέχνες οι οποίοι εμπίπτουν στις κατηγορίες των χορευτών και των χορευτριών, ως ηλικία συνταξιοδότησεως καθορίζεται, για τους άνδρες και τις γυναίκες, η συμπλήρωση του τεσσαρακοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους, με τη χρήση, για τους εργαζομένους στους οποίους εφαρμόζεται πλήρως το ανταποδοτικό ή το μικτό σύστημα, του συντελεστή μετατροπής που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 6, του legge (νόμου) 335 της 8ης Αυγούστου 1995 σχετικά με τη μεγαλύτερη ηλικία. Για διάστημα δύο ετών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας διατάξεως, στους εργαζομένους με σύμβαση αορίστου χρόνου περί των οποίων γίνεται λόγος στην παρούσα παράγραφο και οι οποίοι συμπλήρωσαν ή υπερέβησαν την ηλικία συνταξιοδότησεως παρέχεται η δυνατότητα χρήσεως της ετησίως ανανεούμενης επιλογής παραμονής στην εργασία. Η εν λόγω επιλογή πρέπει να ασκείται μέσω της υποβολής επίσημης αιτήσεως στον ENPALS εντός δύο μηνών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας διατάξεως ή τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από τη θεμελίωση του δικαιώματος συντάξεως, με την επιφύλαξη του μέγιστου ορίου συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος των σαράντα επτά ετών για τις γυναίκες και των πενήντα δύο ετών για τους άνδρες», αντιβαίνει στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω φύλου, η οποία προβλέπεται στην οδηγία 2006/54 ⁽¹⁾ και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 21).

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις
20 Μαρτίου 2017 — Catia Passeri κατά Fondazione Teatro dell'Opera di Roma**

(Υπόθεση C-143/17)

(2017/C 249/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα και καθής η ανταναιρέση: Catia Passeri

Αναιρεσίβλητο και ανταναιρέσιον: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Προδικαστικό ερώτημα

Κατά πόσον η εθνική ρύθμιση του άρθρου 3, παράγραφος 7, του Decreto Legge (πράξη νομοθετικού περιεχομένου) 64 της 30ής Απριλίου 2010, το οποίο κυρώθηκε με τον legge (νόμο) 100 της 29ης Ιουνίου 2010, κατά την οποία «για τους καλλιτέχνες οι οποίοι εμπίπτουν στις κατηγορίες των χορευτών και των χορευτριών, ως ηλικία συνταξιοδότησεως καθορίζεται, για τους άνδρες και τις γυναίκες, η συμπλήρωση του τεσσαρακοστού πέμπτου έτους της ηλικίας τους, με τη χρήση, για τους εργαζομένους στους οποίους εφαρμόζεται πλήρως το ανταποδοτικό ή το μικτό σύστημα, του συντελεστή μετατροπής που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 6, του legge (νόμου) 335 της 8ης Αυγούστου 1995 σχετικά με τη μεγαλύτερη ηλικία. Για διάστημα δύο ετών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας διατάξεως, στους εργαζομένους με σύμβαση αορίστου χρόνου περί των οποίων γίνεται λόγος στην παρούσα παράγραφο και οι οποίοι συμπλήρωσαν ή υπερέβησαν την ηλικία συνταξιοδότησεως παρέχεται η δυνατότητα χρήσεως της ετησίως ανανεούμενης επιλογής παραμονής στην εργασία. Η εν λόγω επιλογή πρέπει να ασκείται μέσω της υποβολής επίσημης αιτήσεως στον ENPALS εντός δύο μηνών από την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της παρούσας διατάξεως ή τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από τη θεμελίωση του δικαιώματος συντάξεως, με την επιφύλαξη του μέγιστου ορίου συνταξιοδότησεως λόγω γήρατος των σαράντα επτά ετών για τις γυναίκες και των πενήντα δύο ετών για τους άνδρες», αντιβαίνει στην αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω φύλου, η οποία προβλέπεται στην οδηγία 2006/54 ⁽¹⁾ και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 21).

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις
21 Απριλίου 2017 — Heinrich Denker κατά Gemeinde Thedinghausen**

(Υπόθεση C-206/17)

(2017/C 249/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών και αναιρεσείων: Heinrich Denker

Καθού η αίτηση και αναιρεσίβλητος: Gemeinde Thedinghausen.

Παραμβαίνων: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 11 της οδηγίας 2011/92/ΕΕ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον ⁽¹⁾ (στο εξής: οδηγία 2011/92/ΕΕ), την έννοια ότι αποκλείει εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία η παράβαση κανόνων σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στη διαδικασία εκπονήσεως πολεοδομικού σχεδίου δυνάμει δημοτικής αποφάσεως δεν ασκεί επιρροή στο κύρος της πράξεως, αν παρά τη γενόμενη σχετική ενημέρωση δεν προβληθεί έναντι του Δήμου εντός έτους από τη δημοσίευση του σχεδίου αίτωση σχετικά με την εν λόγω παράβαση και το πολεοδομικό σχέδιο διέπεται από τις περί συμμετοχής του κοινού διατάξεις της οδηγίας 2011/92/ΕΕ;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, L 26, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Bacău (Ρουμανία) στις
24 Απριλίου 2017 — SC Topaz Development SRL κατά Constantin Juncu, Raisa Cernica (σύζυγος
Juncu)**

(Υπόθεση C-211/17)

(2017/C 249/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Bacău

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: SC Topaz Development SRL

Εναγόμενοι: Constantin Juncu, Raisa Cernica (σύζυγος Juncu)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης –στις οποίες αναφέρεται η ενάγουσα και ταυτοχρόνως εναγομένη της κύριας δίκης επικαλούμενη αποφάσεις εθνικών δικαστηρίων (απόφαση αριθ. 1646, της 18ης Απριλίου 2011, εκδοθείσα επί αιτήσεως αναιρέσεως από το Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția comercială [ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο, τμήμα εμπορικών διαφορών] και απόφαση πολιτικού δικαστηρίου με αριθ. 466, της 6ης Απριλίου 2016, εκδοθείσα σε δεύτερο βαθμό από το Curtea de Apel Bacău [εφετείο του Bacău (Ρουμανία)], διαδικασία αριθ. 3364/110/2014), ήτοι όταν η διαπραγμάτευση του συνόλου των ρητρών του προσυμφώνου αγοραπωλησίας που συνήψαν οι συμβαλλόμενοι αποδεικνύεται και μόνον εκ του ότι οι εναγόμενοι και ταυτοχρόνως ενάγοντες της κύριας δίκης, ως καταναλωτές, αποδέχθηκαν τις ρήτρες αυτές υπογράφοντας το εν λόγω προσύμφωνο, το οποίο είχε καταρτίσει εκ των προτέρων ο κτηματομεσίτης και στη συνέχεια επικύρωσε συμβολαιογράφος–, έχουν το άρθρο 3, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι το μαχητό τεκμήριο περί του ότι δεν υπήρξε διαπραγμάτευση ρητρών τις οποίες είχε συντάξει ο επαγγελματίας ανατράπηκε από την απόδειξη περί του αντιθέτου;

- 2) Εντάσσονται, κατ' αρχάς, στο πλαίσιο των ρητρών για τις οποίες γίνεται λόγος στα στοιχεία δ', ε', στ' και θ', του παραρτήματος της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993, και αφορούν καταχρηστικές ρήτρες σε συμβάσεις που συνομολογούνται με καταναλωτές, τύποι ρητρών που περιέχονται σε προσύμφωνα αγοραπωλησίας τα οποία έχουν καταρτιστεί εκ των προτέρων από κτηματομεσίτες, οι οποίοι, όπως η ενάγουσα και ταυτοχρόνως εναγομένη της κύριας δίκης, είναι επαγγελματίες και, ειδικότερα, ρήτρες για τις οποίες γίνεται λόγος στα σημεία 3.2.2 και 7.1 του συνομολογηθέντος μεταξύ των μερών προσυμφώνου αγοραπωλησίας, οι οποίες ρυθμίζουν την εγγυοδοτική σύμβαση τετάρτου βαθμού» και την ποινική ρήτρα παρά το γεγονός ότι έχουν τεθεί αποκλειστικά προς όφελος του πωλητή;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως του Δικαστηρίου στο δεύτερο ερώτημα, έχει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ, του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι δεν επιτρέπεται (απαγορεύεται) στον εθνικό δικαστή να τροποποιεί τους σχετικούς όρους που θεωρούνται καταχρηστικοί, κρίνοντας ότι η εγγυοδοτική σύμβαση τετάρτου βαθμού μπορεί να ισχύσει σε περιπτώσεις διαφορετικές από εκείνες που ρητά προβλέπονται στο προσύμφωνο (για παράδειγμα, όχι για οποιαδήποτε καθυστέρηση στην καταβολή ή μη καταβολή, ανεξαρτήτως ποσού, αλλά μόνο για καταβολές ορισμένου ποσού που πραγματοποιούνται με καθυστέρηση ή δεν πραγματοποιούνται καθόλου, τις οποίες ο δικαστής, ανάλογα με την περίπτωση, θεωρεί ουσιώδεις), μειώνοντας (περιορίζοντας) το ποσό της ποινικής ρήτρας στο ποσό που δόθηκε ως αρραβώνας εκ μέρους του αγοραστή έως ότου η εγγυοδοτική σύμβαση τεθεί σε ισχύ; Στην περίπτωση αυτή, μπορεί ο εθνικός δικαστής να περιοριστεί στη διαπίστωση ότι τέτοιου είδους όροι είναι ανεφάρμοστοι έναντι του ενδιαφερόμενου καταναλωτή;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 28 Απριλίου 2017 — Medtronic GmbH κατά Finanzamt Neuss

(Υπόθεση C-227/17)

(2017/C 249/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Medtronic GmbH

Καθής: Finanzamt Neuss

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει η συνδυασμένη ονοματολογία του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/1754 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2015 (¹), την έννοια ότι τα συστήματα σταθεροποίησης της σπονδυλικής στήλης τα οποία φέρουν τα αναλυτικότερα περιγραφόμενα στην παρούσα διάταξη (²) χαρακτηριστικά κατατάσσονται στη διάκριση 9021 90 90;

(¹) ΕΕ L 285, σ. 1.

(²) Συστήματα σταθεροποίησης της σπονδυλικής στήλης με το σήμα CD Horizon SOLERA Spinal System.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Μαΐου 2017 η Bank Tejarat κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 14 Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-346/15, Bank Tejarat κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-248/17 P)

(2017/C 249/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Bank Tejarat (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle QC, T. Otty, R. Blakeley, Barristers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την παρούσα αίτηση αναίρεσως και να αναірέσει τα σημεία 1 και 2 του διατακτικού της δεύτερης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου·
- να κάνει δεκτή την προσφυγή της τράπεζας για τη μη επανεγγραφή του ονόματός της·
- να ακυρώσει τα προσβαλλόμενα μέτρα κατά το μέρος που αφορούν την τράπεζα, και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που δεν έλαβε καθόλου και/ή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε η τράπεζα, παραμορφώνοντας με τον τρόπο αυτό τα βασικά αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με το αν το Συμβούλιο τεκμηρίωσε τις αιτιάσεις που διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη αιτιολογική έκθεση.

Ανεξαρτήτως της εκβάσεως του πρώτου λόγου αναίρεσως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που παραμόρφωσε τα βασικά αποδεικτικά στοιχεία σε σχέση με το αν το Συμβούλιο τεκμηρίωσε τις αιτιάσεις οι οποίες διατυπώνονται στην προσβαλλόμενη αιτιολογική έκθεση, και που/ή που εσφαλμένα αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως, κρίνοντας ότι το έφερε η τράπεζα.

Όσον αφορά τόσο τον πρώτο όσο και τον δεύτερο λόγο αναίρεσως, υποστηρίζεται ότι αν το Γενικό Δικαστήριο είχε εφαρμόσει τις ορθές αρχές και/ή δεν είχε παραμορφώσει τα προαναφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία, θα είχε ακυρώσει τα προσβαλλόμενα μέτρα.

Το Γενικό Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που αποφάνθηκε ότι το Συμβούλιο είχε δικαίωμα να επανεγγράψει το όνομα της τράπεζας για λόγους που μπορούσαν και έπρεπε να είχαν προβληθεί πριν από την πρώτη απόφαση και ότι η συμπεριφορά του Συμβουλίου δεν αντιβαίνει στο άρθρο 226 ΣΛΕΕ, ούτε προσβάλλει τις αρχές του δεδικασμένου και/ή της ασφάλειας δικαίου και/ή της τελεσιδικίας και/ή της αποτελεσματικότητας και/ή το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και/ή τα δικαιώματα της τράπεζας τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και/ή στα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ και/ή τα δικαιώματα της χρήστης διοίκησης και/ή την αρχή της αναλογικότητας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tartu Maakohtus (Εσθονία) στις 19 Μαΐου 2017 — Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS κατά Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

(Υπόθεση C-289/17)

(2017/C 249/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tartu Maakohtus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσες: Collect Inkasso OÜ, ITM Inkasso OÜ, Bigbank AS

Καθών: Rain Aint, Lauri Palm, Raiko Oikimus, Egle Noor, Artjom Konjarov

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1.1. Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 17, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, πρέπει τα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο αυτό να προκύπτουν στο σύνολό τους σαφώς από το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, το ισοδύναμο έγγραφο, την κλήτευση στην ακροαματική διαδικασία ή τα συνοδευτικά αυτών έγγραφα; Ειδικότερα, αποκλείεται, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 17, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού η πιστοποίηση δικαστικής αποφάσεως ως ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει κοινοποιηθεί στον οφειλέτη η διεύθυνση του οργάνου στο οποίο θα απευθυνθεί, πλην όμως έχει κοινοποιηθεί σε αυτόν το σύνολο των λοιπών στοιχείων του άρθρου 17, στοιχείο α';

- 1.2. Κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου για μη αμφισβητούμενες αξιώσεις, στην περίπτωση κατά την οποία η διαδικασία στο κράτος μέλος προελεύσεως δεν ανταποκρίνεται στις δικονομικές απαιτήσεις του άρθρου 17 του ίδιου κανονισμού, προϋποθέτει η θεραπεία αυτής της μη συμμορφώσεως ότι στον οφειλέτη έχουν κοινοποιηθεί δεόντως με την απόφαση ή με συνοδευτικό αυτής έγγραφο όλα τα στοιχεία του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού; Ειδικότερα, αποκλείεται η χορήγηση ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου στην περίπτωση κατά την οποία δεν έχει κοινοποιηθεί στον οφειλέτη η διεύθυνση του οργάνου ενώπιον του οποίου πρέπει να ασκηθεί το ένδικο μέσο, πλην όμως του έχει κοινοποιηθεί το σύνολο των λοιπών στοιχείων του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο β';

(¹) EE 2004, L 143, σ. 15.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις
22 Μαΐου 2017 — EUflight.de GmbH κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-292/17)

(2017/C 249/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: EUflight.de GmbH

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικό ερώτημα

Οφείλεται η ματαίωση πτήσεως σε έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹), ακόμη και όταν οι περιστάσεις (εν προκειμένω: «αδέσποτη απεργία» ή «κύμα ασθενειών») αφορούν έμμεσα και μόνον την οικεία πτήση, επειδή οι περιστάσεις αυτές αποτέλεσαν αφορμή για τον αερομεταφορέα να αναδιοργανώσει το συνολικό πρόγραμμα των πτήσεων του και η αναδιοργάνωση αυτή περιλαμβάνει προγραμματισμένη ματαίωση της συγκεκριμένης πτήσεως; Μπορεί ο αερομεταφορέας να απαλλαγεί, σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 261/04, και όταν η επίμαχη πτήση θα μπορούσε να διεξαχθεί χωρίς την αναδιοργάνωση, επειδή το πλήρωμα που αντιστοιχούσε στην πτήση αυτή θα ήταν διαθέσιμο, εάν δεν είχε οριστεί για άλλες πτήσεις λόγω της αναδιοργανώσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

**Αναίρεση που άσκησε την 6^η Ιουνίου 2017 η Ελληνική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως του Γενικού
Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) που εκδόθηκε την 30^η Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-112/15, Ελληνική
Δημοκρατία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-341/17 P)

(2017/C 249/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος, Α. Βασιλοπούλου, Ε. Λευθεριώτου)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητά να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της ΕΕ της 30ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση T-112/15 κατά το μέρος αυτή με το οποίο απορρίπτει την προσφυγή της, να γίνει δεκτή η από 2 Μαρτίου 2015 προσφυγή της Ελληνικής Δημοκρατίας, να ακυρωθεί η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής 2014/950/ΕΕ της 19ης Δεκεμβρίου 2014 κατά το μέρος της με το οποίο αποκλείονται από την χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από την Ελληνική Δημοκρατία στον τομέα των στρεμματικών ενισχύσεων κατά το έτος αιτήσεων 2008 και αντιστοιχούν σε: α) 10 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για ενισχύσεις σε βοσκοτόπους, β) 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν για τις συμπληρωματικές συνδεδεμένες ενισχύσεις και γ) 5 % του συνολικού ποσού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης και να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσώς της η αναιρεσείουσα προβάλλει 6 λόγους αναίρεσως

- A. Ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αναφέρεται στον πρώτο λόγο της προσφυγής σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση 10 % όσον αφορά τις στρεμματικές ενισχύσεις για βοσκοτόπους (σκέψεις 23-106 της αναιρεσιβαλλομένης) προβάλλονται τρεις λόγοι αναίρεσως.

Ο πρώτος λόγος αναίρεσως αντλείται από σφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 796/2004 της Επιτροπής της 21ης Απριλίου 2004 περί του ορισμού του βοσκοτόπου, από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και από ανεπαρκή και πλημμελή αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης.

Ο δεύτερος λόγος αναίρεσως αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, άλλως ανεπαρκή αιτιολογία, κατά την κρίση της αναιρεσιβαλλομένης, με την οποία απορρίπτονται οι αιτιάσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας ως προς τη νομιμότητα της αιτιολογίας της αποφάσεως της Επιτροπής.

Περαιτέρω, με τον τρίτο λόγο αναίρεσως προβάλλεται ότι η αναιρεσιβαλλομένη έχει εκδοθεί κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας σε συνδυασμό με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και ανεπαρκή αιτιολογία.

- B. Ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αναφέρεται στο δεύτερο λόγο της προσφυγής σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση 5 % στο τομέα των συμπληρωματικών συνδεδεμένων στρεμματικών ενισχύσεων (σκέψεις 107-137 της αναιρεσιβαλλομένης), προβάλλονται δύο λόγοι αναίρεσως. Ο πρώτος (4^{ος} λόγος αναίρεσως) αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 31 του κανονισμού 1290/2005 και του άρθρου 11 του κανονισμού 885/2006, εσφαλμένη, άλλως ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης, ενώ με το δεύτερο προβάλλεται ότι η σχετική κρίση της αναιρεσιβαλλομένης εκφέρεται μετ' εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας σε συνδυασμό με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ καθώς και με ανεπαρκή και αντιφατική αιτιολογία.
- Γ. Τέλος, ως προς το κεφάλαιο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως που αναφέρεται στον τρίτο λόγο της προσφυγής σχετικά με τη δημοσιονομική διόρθωση 5 % στο τομέα της αγροτικής ανάπτυξης (σκέψεις 138-168 της αναιρεσιβαλλομένης) προβάλλεται ότι (6^{ος} λόγος αναίρεσως) η αναιρεσιβαλλομένη κατά το μέρος αυτής με το οποίο απέρριψε μερικώς το αίτημα της Ελληνικής Δημοκρατίας, έκρινε με παντελή έλλειψη αιτιολογίας.
-

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2017 — Ball Beverage Packaging Europe κατά EUIPO — Crown Hellas Can (μεταλλικά κουτιά ποτών)

(Υπόθεση T-9/15) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα — Διαδικασία για την κήρυξη της ακυρότητας — Καταχωρισθέν κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα που απεικονίζει τρία μεταλλικά κουτιά ποτών — Προγενέστερο σχέδιο ή υπόδειγμα — Λόγος κηρύξεως της ακυρότητας — Εξατομικευμένος χαρακτήρας — Διαφορετική συνολική εντύπωση — Άρθρο 6 και άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 6/2002 — Σύνολο που αποτελεί ένα ενιαίο αντικείμενο — Περιεχόμενο της περιγραφής του καταχωρισθέντος κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Υποκατάσταση διαδίκου]

(2017/C 249/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ball Beverage Packaging Europe Ltd (Luton, Ηνωμένο Βασίλειο), η οποία υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα της Ball Europe GmbH (εκπρόσωπος: A. Renck, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Crown Hellas Can AE (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: N. Coulson και J. Koerpp, solicitors)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Σεπτεμβρίου 2014 (υπόθεση R 1408/2012-3), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Crown Hellas Can και Ball Europe.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Δέχεται την εκ μέρους της Ball Beverage Packaging Europe Ltd υποκατάσταση στα δικαιώματα της Ball Europe GmbH υπό την ιδιότητα του προσφεύγοντος διαδίκου.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 3) Καταδικάζει την Ball Beverage Packaging Europe στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Crown Hellas Can AE στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ EE C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2017 — Kiselev κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-262/15) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Περιορισμοί όσον αφορά την πρόσβαση στο έδαφος των κρατών μελών — Φυσικό πρόσωπο που στηρίζει ενεργά δράσεις ή πολιτικές που υπονομεύουν ή απειλούν την Ουκρανία — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ελευθερία εκφράσεως — Αναλογικότητα — Δικαιώματα άμυνας)

(2017/C 249/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dmitrii Konstantinovich Kiselev (Korolev, Ρωσία) (εκπρόσωποι: J. Linneker, solicitor, T. Otty, barrister, και B. Kennelly, QC)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: V. Piessevaux και J.-P. Hix)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/432 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2015, L 70, σ. 47), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/427 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2015, L 70, σ. 1), δεύτερον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/1524 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2015, L 239, σ. 157), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1514 του Συμβουλίου, της 14ης Σεπτεμβρίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2015, L 239, σ. 30), τρίτον, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2016/359 του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2016, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2016, L 67, σ. 37), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2016/353 του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2016, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα για ενέργειες που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2016, L 67, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Dmitrii Konstantinovich Kiselev στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2017 — Fakro κατά EUIPO — Saint Gobain Cristalería (climaVera)

(Υπόθεση T-457/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *climaVera* — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης *CLIMAVER DECO* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 249/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fakro sp. z o.o. (Nowy Sącz, Πολωνία) (εκπρόσωπος: J. Radłowski, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. O'Neill)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Saint Gobain Cristalería, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Bayo de Gispert, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Μαΐου 2015 (υπόθεση R 2095/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Saint Gobain Cristalería και Fakro.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την *Fakro sp. z o.o.* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 328 της 5.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2017 — Aydin κατά EUIPO — Karoral Groupe (ROYAL & CAPORAL)

(Υπόθεση T-95/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ROYAL & CAPORAL — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης KAPORAL — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 249/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Savas Aydin (Pantin, France) (εκπρόσωπος: F. Watrin, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Hanf και S. Pétrequin)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Karoral Groupe (Μασσαλία, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J. André, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 867/2015-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Karoral Groupe και S. Aydin.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Savas Aydin στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 156 της 2.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2017 — Επιτροπή κατά IEM

(Υπόθεση T-141/16) (¹)

(Ρήτρα διαιτησίας — Σύμβαση FAIR-CT98-9544 συναφθείσα στο πλαίσιο του τέταρτου προγράμματος-πλαισίου επί των δράσεων στον τομέα της έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (1994 1998) — Καταγγελία της συμβάσεως — Επιστροφή προκαταβληθέντων ποσών — Τόκοι υπερημερίας — Διαδικασία εκδόσεως ερήμην αποφάσεως)

(2017/C 249/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Α. Κατσιμέρου και S. Lejeune, επικουρούμενοι από την Ό. Λύτρα, δικηγόρο)

Εναγομένη: IEM — Έργα — Έρευνες — Μελέτες περιβάλλοντος και χωροταξίας ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα)

Αντικείμενο

Αγωγή, βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ, με αίτημα να καταδικασθεί η IEM — Έργα — Έρευνες — Μελέτες περιβάλλοντος και χωροταξίας στην επιστροφή των ποσών που της προκατέβαλε η Επιτροπή στο πλαίσιο της συμβάσεως FAIR-CT98-9544, προσαυξημένων με τόκους υπερημερίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Υποχρεώνει την IEM — Έργα — Έρευνες — Μελέτες περιβάλλοντος και χωροταξίας ΑΕ να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή το ποσό των 75 728,33 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας με επιτόκιο 3 %, από τις 4 Σεπτεμβρίου 2010 και μέχρι πλήρους εξοφλήσεως.
- 2) Καταδικάζει την IEM στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2017 — Mediterranean Premium Spirits κατά EUIPO — G-Star Raw (GINRAW)

(Υπόθεση T-258/16) (¹)

Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GINRAW — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης RAW — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Παραδεκτό αποδεικτικών στοιχείων προσκομιζόμενων για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου — Υποχρέωση αιτιολογήσεως

(2017/C 249/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mediterranean Premium Spirits, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. A. Mora Granell και J. Romani Lluch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και K. Sidat Humphreys)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: G-Star Raw CV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: L. Dijkman και J. Van Manen, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Μαρτίου 2016 (υπόθεση R 1583/2015-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των G-Star Raw και Mediterranean Premium Spirits.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Mediterranean Premium Spirits, SL στα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και σ' εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν το EUIPO και η G-Star Raw CV.

(¹) EE C 251 της 11.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2017 — Bay κατά Κοινοβουλίου(Υπόθεση T-302/16) ⁽¹⁾

(Θεσμικό δίκαιο — Απόφαση του Προέδρου του Κοινοβουλίου που επιβάλλει σε βάρος βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου την κύρωση της απώλειας του δικαιώματος αποζημιώσεως διαμονής — Άρθρο 166 του Εσωτερικού Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Δικαίωμα προσβάσεως στη δικογραφία — Πλάνη περί τα πράγματα)

(2017/C 249/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nicolas Bay (La Celle-Saint-Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωπος: A. Cuignache, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Görlitz, S. Alonso de León και S. Seyr)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως του Προέδρου του Κοινοβουλίου της 9ης Μαρτίου 2016 και της αποφάσεως του Προεδρείου του Κοινοβουλίου της 11ης Απριλίου 2016 με την οποία επιβάλλεται στον προσφεύγοντα η κύρωση της απώλειας του δικαιώματος αποζημιώσεως διαμονής για διάστημα πέντε ημερών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Nicolas Bay στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 279 της 1.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Ιουνίου 2017 — Bundesverband Deutsche Tafel κατά EUIPO — Tiertafel Deutschland (Tafel)(Υπόθεση T-326/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Tafel — Εκτέλεση από το EUIPO δικαστικής αποφάσεως με την οποία ακυρώνεται απόφαση των τμημάτων προσφυγών του EUIPO — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', και άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009 — Απόφαση η οποία εκδίδεται μετά από την ακύρωση εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου προηγούμενης αποφάσεως]

(2017/C 249/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bundesverband Deutsche Tafel eV (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Koerl, E. Celenk και S. Vollmer, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Tiertafel Deutschland eV (Rathenow, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Nitsche, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 4ης Απριλίου 2016 (υπόθεση R 248/2016-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Tiertafel Deutschland και Bundesverband Deutsche Tafel.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Bundesverband Deutsche Tafel eV* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 287 της 8.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουνίου 2017 — LG Electronics κατά EUIPO (Second Display)

(Υπόθεση T-659/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης *Second Display* — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 249/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Νότια Κορέα) (εκπρόσωποι: T. de Haan και P. Péters, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αντικείμενο

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της απόφασεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 106/2016-1), σχετικά με καταχώριση του λεκτικού σημείου *Second Display* ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *LG Electronics, Inc.* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 402 της 31.10.2016.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2017 — Enrico Colombo και Corinti Giacomo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-690/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Δημόσιες συμβάσεις — Αίτημα για λήψη προσωρινών μέτρων — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 249/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αιτούντες: Enrico Colombo SpA (Sesto Calende, Ιταλία) και Corinti Giacomo (Ispra, Ιταλία) (εκπρόσωποι: R. Colombo και G. Turri, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Rosa Plaza, S. Delaude και L. Di Paolo) και Carmet Sas di Fietta Graziella & C.

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, για λήψη προσωρινών μέτρων, αφενός, προκειμένου να ανασταλεί η εκτέλεση των πράξεων της Επιτροπής που κατέληξαν στην απόρριψη της προσφοράς των αιτούντων στο πλαίσιο του διαγωνισμού JRC/IPR/2016/C.4/0002/OC και, αφετέρου, προκειμένου κατ' ουσίαν να ανασταλεί η εκτέλεση της συμβάσεως που συνήφθη μεταξύ της Επιτροπής και του αναδόχου που προέκυψε από τον διαγωνισμό αυτό.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων κατά το μέρος που στρέφεται κατά της *Carmet Sas di Fietta Graziella & C.*
- 2) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατά τα λοιπά.
- 3) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — *Verschuur* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-877/16) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφο σχετικά με τη διοικητική διαδικασία για την κρατική ενίσχυση SA.38374 (2014/C πρώην 2014/NN) που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες υπέρ της *Starbucks* — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νομικού ερείσματος]

(2017/C 249/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Steven Verschuur (Baarn, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P. Kreijger, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz, A. Buchet και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2016) 6455 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2016, περί απορρίψεως της επιβεβαιωτικής αιτήσεως του προσφεύγοντος για πρόσβαση σε έγγραφα, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Steven Verschuur στα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 53 της 20.2.2017.

Προσφυγή της 16ης Μαΐου 2017 — *Fakro* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-293/17)

(2017/C 249/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fakro sp z o.o. (Nowy Sącz, Πολωνία) (εκπρόσωπος: A. Radkowiak-Macuda, radca prawny)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να λάβει θέση, καίτοι κλήθηκε επισήμως να το πράξει, επί της καταγγελίας που της υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 12 Ιουλίου 2012 σχετικά με κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης από τον όμιλο VELUX, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη ΣΛΕΕ και από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, έστω και σε περίπτωση καταργήσεως της δίκης λόγω εκδόσεως πράξεως εκ μέρους της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο, αντλούμενο από παράβαση του άρθρου 288 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τα άρθρα 102 και 105 ΣΛΕΕ, καθώς και με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Το γεγονός ότι παρήλθαν 3,5 έτη προτού η Επιτροπή τοποθετηθεί για πρώτη φορά –υποτίθεται επί της ουσίας– επί της καταγγελίας της προσφεύγουσας δεν συνιστά χειρισμό της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας. Η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να μπορεί να διαπιστωθεί ότι προέβη σε οποιαδήποτε ενέργεια στο πλαίσιο της διαδικασίας έρευνας. Πριν την έκδοση απόφασης, η Επιτροπή υποχρεούται να διεξαγάγει ενδελεχή ανάλυση τόσο των πραγματικών περιστατικών όσο και των νομικών ζητημάτων τα οποία προβάλλει η προσφεύγουσα. Η διαδικασία την οποία κίνησε η προσφεύγουσα συνιστά τη μοναδική οδό προστασίας των δικαιωμάτων της.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Optile κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-309/17)

(2017/C 249/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Organisation professionnelle des transports d'Ile-de-France (Optile) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: F. Thiriez και M. Dangibeaud, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2017 SA.26763, σχετικά με εικαζόμενες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις συγκοινωνιών από την περιφέρεια Île-de-France, καθόσον με αυτό κρίνεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων που εφάρμοζε η περιφέρεια Île-de-France από το 1979 και έως το 2008 αποτελεί νέα ενίσχυση «που τέθηκε παρανόμως σε εφαρμογή»·
- επικουρικός, να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1 της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Φεβρουαρίου 2017 SA.26763, σχετικά με εικαζόμενες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στις επιχειρήσεις συγκοινωνιών από την περιφέρεια Île-de-France, καθόσον με αυτό κρίνεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων «τέθηκε παρανόμως σε εφαρμογή» μεταξύ του Μαΐου 1994 και της 25ης Δεκεμβρίου 2008.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένα έκρινε με την απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2017, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.26763 2014/C (πρώην 2012/NN) που εφάρμοσε η Γαλλία υπέρ των επιχειρήσεων λεωφορείων στην περιφέρεια Île-de-France [C (2017) 439 final] (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), ότι η επίμαχη ρύθμιση αποτελούσε νέο καθεστώς ενισχύσεων. Ως προς το ζήτημα αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει τις εξής αιτιάσεις:

- παράβαση του άρθρου 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9) (στο εξής: κανονισμός 2015/1589), καθόσον η νομική βάση του υπό εξέταση καθεστώτος είναι προγενέστερη της Συνθήκης της Ρώμης·
- ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά το άρθρο 1, στοιχείο β', σημείο v, του κανονισμού 2015/1589·

- πραγματικό και νομικό σφάλμα σχετικά με την ημερομηνία απελευθέρωσης της αγοράς.
- 2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το καθεστώς ενισχύσεων κακώς χαρακτηρίστηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση ως νέο καθεστώς ενισχύσεων για το χρονικό διάστημα από το 1994 έως το 1998. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα προβάλλει:
 - προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων των μερών και παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, κατά το μέτρο που η Επιτροπή διεύρυνε το πεδίο της έρευνας πέραν του πλαισίου που καθορίστηκε με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας·
 - παράβαση του άρθρου 17 του κανονισμού 2015/1589, καθόσον η Επιτροπή εκτίμησε ότι το αίτημα κατάργησης που υπέβαλε ιδιώτης αποτελεί γεγονός που διακόπτει την παραγραφή.

Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2017 — Campbell κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-312/17)

(2017/C 249/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Liam Campbell (Dundalk, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: J. MacGuill, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 2017, περί μη προσβάσεως του προσφεύγοντος σε έγγραφα σχετικά με τη διαδικασία λόγω παράβασης κράτους μέλους που κινήθηκε κατά της Λιθουανίας για μη μεταφορά της οδηγίας 2010/64/ΕΕ ⁽¹⁾ στο εσωτερικό δίκαιο.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής δεν προέβη σε συγκεκριμένη εκτίμηση της αίτησης πρόσβασης σε έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001, κατ' αντίθεση προς τις επιταγές της σχετικής νομολογίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καθής στηρίχθηκε αθέμιτα σε ορισμένες γενικές παραδοχές σχετικά με τη γνωστοποίηση εγγράφων, κατά παράβαση των αρχών που απορρέουν από τη σχετική νομολογία.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής δεν εξέτασε πραγματικά και συγκεκριμένα τον κίνδυνο που απορρέει από κάθε έγγραφο, ενεργώντας αντίθετα προς τις επιταγές της σχετικής νομολογίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο, προβάλλεται ότι η καθής δεν εξέτασε πραγματικά και συγκεκριμένα το ενδεχόμενο παραχώρησης μερικής πρόσβασης κατ' αντίθεση προς τις επιταγές της σχετικής νομολογίας.
5. Με τον πέμπτο λόγο, προβάλλεται ότι η καθής υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης σχετικά με την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, κατ' αντίθεση προς τις επιταγές της σχετικής νομολογίας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2010/64/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με το δικαίωμα σε διερμηνεία και μετάφραση κατά την ποινική διαδικασία (ΕΕ 2010, L 280, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Μαΐου 2017 — Hebberecht κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-315/17)

(2017/C 249/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Chantal Hebberecht (Αντίς Αμπέμπα, Αιθιοπία) (εκπρόσωπος: B. Maréchal, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- κυρίως,
 - να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
 - να ακυρώσει την απόφαση η οποία ελήφθη από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) (Ares (2017) 615970 — 03/02/2017) και με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα περί παρατάσεως κατά ένα έτος της υπηρεσιακής τοποθετήσεως της C. Hebberecht ως επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία της Αιθιοπίας·
 - να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 250 000 ευρώ ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη·
- επικουρικώς,
 - να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 200 000 ευρώ ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη·
- έτι επικουρικότερα,
 - να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 150 000 ευρώ ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη·
- έτι επικουρικότερα,
 - να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 100 000 ευρώ ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη·
- έτι επικουρικότερα,
 - να υποχρεώσει την ΕΥΕΔ να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 50 000 ευρώ ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτή υπέστη·
- να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, στο μέτρο που η προσφεύγουσα-ενάγουσα φρονεί ότι η απόφαση περί μη παρατάσεως της υπηρεσιακής τοποθετήσεώς της ως επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΕΕ) στην Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία της Αιθιοπίας (στο εξής: Αιθιοπία) φαίνεται ότι σχετίζεται άμεσα με ένα κύμα προσβολών και διακρίσεων αντισημιτικού χαρακτήρα.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής του συμφέροντος της υπηρεσίας, ενώ η παράταση της υπηρεσιακής τοποθετήσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας δικαιολογείται, κατά την άποψή της, επί τη βάση πολλών στοιχείων τα οποία λαμβάνουν υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας, όπως είναι:
 - η διατήρηση μιας αντιπροσωπείας που να αποτελεί αντικείμενο αποτελεσματικής διοικήσεως και οργανώσεως, με προσωπικό το οποίο είναι ειδικευμένο, επιδεικνύει ενδιαφέρον στον επαγγελματικό τομέα και έχει μεγάλες επιδόσεις, υπό τη διεύθυνση ενός πεπειραμένου επικεφαλής αντιπροσωπείας·
 - η διατήρηση ενός επικεφαλής αντιπροσωπείας που διαθέτει πείρα 28 ετών στις διπλωματικές σχέσεις, στις πολιτικές και οικονομικές σχέσεις και στις σχέσεις συνεργασίας με μια χώρα, όπως είναι η Αιθιοπία, η οποία διατηρεί εξαιρετικές σχέσεις με την ΕΕ·
 - η συμβολή στην προάσπιση της σταθερότητας της χώρας και στην αποφυγή διασπάσεώς της διά της εκδηλώσεως εμφυλίου πολέμου·
 - η συμβολή στην ανακοπή των σημερινών μεταναστευτικών ροών και στην αποτροπή τυχόν αυξήσεώς τους.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, εφόσον η υπηρεσιακή τοποθέτηση άλλων υπαλλήλων, οι οποίοι βρίσκονται σε ταυτόσημη κατάσταση με αυτήν της προσφεύγουσας-ενάγουσας, παρατάθηκε επί τη βάσει δικαιολογητικών λόγων που ήσαν, αυτοί καθαυτοί, πανομοιότυποι με αυτούς που προέβαλε η τελευταία με την αίτησή της περί επεκτάσεως κατά ένα έτος της υπηρεσιακής τοποθετήσεώς της. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει, επίσης, μη τήρηση των μέτρων θετικής διακρίσεως που προβλέπει ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ) προς τον σκοπό της επιτεύξεως της ισότητας, διότι ο νέος επικεφαλής αντιπροσωπείας, ο οποίος διορίστηκε σε αντικατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας, είναι άνδρας.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της συνέχειας της υπηρεσίας, που αποτελεί ουσιώδες κριτήριο για τη λήψη αποφάσεως περί παρατάσεως, στο μέτρο που πέντε άλλα πρόσωπα πρόκειται επίσης να αποχωρήσουν, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται ο επικεφαλής του τμήματος συνεργασίας και ο επικεφαλής του τμήματος αγροτικής ανάπτυξης και ασφάλειας τροφίμων, ήτοι δύο θέσεων που είναι θέσεις κείρας σημασίας για τη συνεργασία και την ανάπτυξη. Επομένως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η παράταση κατά ένα έτος της υπηρεσιακής τοποθετήσεώς της ως επικεφαλής αντιπροσωπείας θα διασφάλιζε τη συνέχεια της υπηρεσίας και την επιμόρφωση των συναδέλφων που πρόκειται να αναλάβουν καθήκοντα στην εν λόγω αντιπροσωπεία.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Μαΐου 2017 — Aldridge κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-319/17)

(2017/C 249/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Adam Aldridge (Schaeerbeek, Belgique) και τριάντα δύο λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες (εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την απόφαση της 15ης Ιουλίου 2016, περί απορρίψεως του αιτήματος ανακατατάξεως της 16ης Μαρτίου 2016·
- να ακυρώσει την απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2017, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2016·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή σε αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης των προσφευγόντων-εναγόντων·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής τους, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της αποφάσεως του Διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF) της 16ης Οκτωβρίου 2012, να προβεί μόνον σε μία ανακατάταξη στη συγκεκριμένη περίπτωση των εκτάκτων υπαλλήλων με σύμβαση αορίστου χρόνου.

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες θεωρούν ότι η εν λόγω απόφαση δεν είναι σύμφωνη καθόσον εκδόθηκε κατά παράβαση των άρθρων 10, παράγραφος 3, και 15 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΛΠ), κατά παραβίαση της ιεραρχίας των κανόνων καθώς και κατά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Επομένως, οι αποφάσεις του Διευθυντή της OLAF της 15ης Ιουλίου 2016, περί απορρίψεως του αιτήματος ανακατατάξεως της 16ης Μαρτίου 2016, καθώς και της 13ης Φεβρουαρίου 2017, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της 14ης Οκτωβρίου 2016 (στο εξής: προσβαλλόμενες αποφάσεις) εκδόθηκαν βάσει μη σύμφωνης αποφάσεως και, συνεπώς, πρέπει να ακυρωθούν.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, κυρίως καθόσον η έναρξη ισχύος του νέου ΚΥΚ των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2014 και των διατάξεων που περιορίζουν τις προοπτικές εξέλιξης της σταδιοδρομίας πέραν των βαθμών AD12 και AST9 δεν είναι βάσιμος λόγος για τον αποκλεισμό των εν λόγω εκτάκτων υπαλλήλων από τη διοργάνωση διαδικασιών ανακατατάξεως.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, καθόσον οι προσβαλλόμενες αποφάσεις προσκρούουν σε απόφαση της Επιτροπής, απευθυνόμενη στους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προβλέπουσα τη συμμετοχή εκτάκτων υπαλλήλων σε διαδικασίες ανακατατάξεως. Επομένως, οι έκτακτοι υπάλληλοι με συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου του Κοινού Κέντρου της Επιτροπής υπάγονται σε σύστημα ετήσιας ανακατατάξεως, όπερ οι προσφεύγοντες-ενάγοντες υποστηρίζουν ως διαφορετική μεταχείριση η οποία δεν δικαιολογείται.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ιδίως καθόσον ο περιορισμός σε μία μόνον ανακατάταξη ανά σταδιοδρομία δεν συνιστά μέτρο ανταποκρινόμενο στον σκοπό που περιγράφεται στην απόφαση της 16ης Οκτωβρίου 2016 περί διασφάλισης των αναγκών της OLAF σε ειδική εμπειρογνωμοσύνη, αλλά, αντιθέτως, δεν επιτρέπει στην OLAF να διατηρεί στην υπηρεσία της έκτακτους υπαλλήλους για μεγάλες χρονικές περιόδους.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2017 — Hautala κ.λπ. κατά EFSA

(Υπόθεση T-329/17)

(2017/C 249/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Heidi Hautala (Ελσίνκι, Φινλανδία), Benedek János (Βουδαπέστη, Ουγγαρία), Michèle Rivasi (Valence, Γαλλία) και Bart Staes (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση με στοιχεία PAD 2017/005 CA που εξέδωσε η EFSA στις 14 Μαρτίου 2017 και με την οποία επιβεβαίωσε την από 9 Δεκεμβρίου 2016 και 7 Οκτωβρίου 2016 απόφασή της με στοιχεία PAD 2016/034 περί απορρίψεως κατά το μεγαλύτερο της μέρος της αιτήσεως των προσφευγόντων για πρόσβαση σε έγγραφα· και
- να καταδικάσει την EFSA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006 ⁽¹⁾, επειδή δεν το εφάρμοσε για τις ζητηθείσες πληροφορίες. Η εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 για την προστασία «των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας» δεν θα έπρεπε να έχει ληφθεί υπόψη από την EFSA ούτε να εφαρμοστεί στις ζητηθείσες πληροφορίες, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη τα άρθρα 2, παράγραφος 4, και 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 ⁽²⁾ και το άρθρο 41 του κανονισμού 178/2002 ⁽³⁾, επειδή δεν γνωστοποίησε τις ζητηθείσες πληροφορίες επικαλούμενη την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των ιδιοκτητών των μελετών, χωρίς όμως να στοιχειοθετεί την ύπαρξη συγκεκριμένης βλάβης και/ή πραγματικό κίνδυνο συγκεκριμένης βλάβης, παραβαίνοντας επίσης και το άρθρο 4, παράγραφος 4, στοιχείο δ', της Συμβάσεως του Århus το οποίο προβλέπει ότι η αίτηση προσβάσεως σε πληροφορίες μπορεί να απορριφθεί μόνο εφόσον η κοινολόγηση θα είχε επιπτώσεις «στον εμπιστευτικό χαρακτήρα εμπορικών και βιομηχανικών πληροφοριών, σε περίπτωση που ο εν λόγω εμπιστευτικός χαρακτήρας προστατεύεται βάσει του νόμου, προκειμένου να προστατεύεται νόμιμο οικονομικό συμφέρον», δεδομένου ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν προσδιορίστηκε ούτε στοιχειοθετήθηκε νόμιμο οικονομικό συμφέρον.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 63, παράγραφος 2, του κανονισμού 1107/2009 ⁽⁴⁾, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή για τις ζητηθείσες πληροφορίες και/ή η αποκάλυψη των πληροφοριών υπαγορεύεται από ανώτερο δημόσιο συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 2, και/ή του άρθρου 16 του κανονισμού 1107/2009.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, επειδή δεν δέχθηκε ότι συντρέχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον για την γνωστοποίηση των μελετών και επειδή δεν επέτρεψε στους προσφεύγοντες να τεκμηριώσουν τη συνδρομή τέτοιου συμφέροντος όσον αφορά τη γνωστοποίηση των μελετών.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η EFSA παρέβη το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, επειδή παρέλειψε να σταθμίσει το συμφέρον της προσβάσεως του κοινού στις περιβαλλοντικές πληροφορίες που περιέχουν οι μελέτες με το ιδιωτικό συμφέρον των εταιριών για προστασία των εμπορικών συμφερόντων τους ή δέχθηκε ότι υπερισχύουν τα οικονομικά συμφέροντα των εταιριών.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι, επειδή τα διαθέσιμα στοιχεία δεν καθιστούν δυνατή την ανεξάρτητη και πλήρη επανεξέταση της αξιολόγησης από ομότιμους που διοργάνωσε η EFSA για τη Γλυφοσάτη, οι προσφεύγοντες έχουν συμφέρον να γνωστοποιηθούν οι μελέτες. Αρνούμενη την ύπαρξη γενικού συμφέροντος και συμφέροντος των προσφευγόντων για τη γνωστοποίηση των ζητηθείσων πληροφοριών η EFSA παρέβη τις υποχρεώσεις της από τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού 1049/2001 και το άρθρο 41 του κανονισμού 178/2002.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).
- (³) Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ 2002, L 31, σ. 1).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2017 — E-Control κατά ACER

(Υπόθεση T-332/17)

(2017/C 249/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: F. Schuhmacher, δικηγόρος)

Καθού: Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 17ης Μαρτίου 2017, υπόθεση A-001-2017 (ενοποιημένο κείμενο).
- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο ACER ήταν αρμόδιος να τροποποιήσει την πρόταση για το σύστημα μεταφοράς.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμβούλιο προσφυγών, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι ο ACER είναι αρμόδιος να τροποποιήσει την πρόταση των διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς, υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, καθόσον ο κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 (¹) της Επιτροπής δεν προβλέπει καμία τέτοια αρμοδιότητα.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο ACER ήταν αρμόδιος, μολονότι δεν έλαβε υπόψη την αίτηση τροποποιήσεως την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ACER δεν έλαβε υπόψη την αίτηση τροποποιήσεως την οποία αυτή υπέβαλε δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 12, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής. Κατά την προσφεύγουσα, το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι ο ACER ήταν αρμόδιος παρά το γεγονός ότι αγνόησε την αίτησή της για τροποποίηση.

3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο ACER ήταν αρμόδιος να ορίσει νέο σύνολο ζωνών προσφοράς δυνάμει του άρθρου 15, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής.
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι ο ACER ήταν αρμόδιος να τροποποιήσει τη διαμόρφωση των ζωνών προσφοράς και να ορίσει νέες ζώνες προσφοράς δυνάμει του άρθρου 15, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής. Κατά την προσφεύγουσα, ο ACER ενήργησε καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων του, παραβλέποντας το νομικό πλαίσιο και την αρμοδιότητα των κρατών μελών.
4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά ανεπαρκή αιτιολογία και πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο ACER απέδειξε ότι υπάρχει διαρθρωτική συμμόρφωση στα σύνολα Γερμανίας-Αυστρίας.
- Η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή των διαδικαστικών της δικαιωμάτων, καθόσον το συμβούλιο προσφυγών δεν απάντησε στα προβληθέντα από την προσφεύγουσα επιχειρήματα, αλλά, αντιθέτως, στηρίχθηκε σε μια γενική δήλωση η οποία στερείται οποιασδήποτε σημασίας για την επίλυση της επίμαχης υποθέσεως. Αν το Γενικό Δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το συμβούλιο προσφυγών παρείχε επαρκή αιτιολόγηση, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε επίσης σε νομική πλάνη, καθόσον δέχθηκε — χωρίς μνεία νομικής διατάξεως — το συμπέρασμα του ACER το οποίο στηρίχθηκε σε εσφαλμένο ορισμό της συμφορήσεως.
5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά ανεπαρκή αιτιολογία και πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που δεν ελήφθη υπόψη η αίτηση της προσφεύγουσας για διεξαγωγή των αποδείξεων.
- Η προσφεύγουσα επικαλείται ότι το συμβούλιο προσφυγών δεν προέβη σε έγκυρη αξιολόγηση της αιτήσεως και ως εκ τούτου παρέβη την υποχρέωση που υπέχει για προσήκουσα αιτιολογία. Κατά την προσφεύγουσα, δεδομένου του ότι το συμβούλιο προσφυγών έπρεπε να καταλήξει σε αιτιολογημένο συμπέρασμα ως προς το βάσιμο της προσφυγής, είχε την υποχρέωση να ζητήσει πληροφορίες εφόσον αυτό απαιτείτο για να αποφανθεί επί της επίμαχης υποθέσεως. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που απέρριψε την αίτηση παροχής πληροφοριών.
6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αφορά ανεπαρκή αιτιολογία και πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι η δημιουργία νέου συνόλου ζωνών προσφοράς ήταν σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.
- Η προσφεύγουσα επικαλείται δύο χωριστούς λόγους ακυρώσεως, την έλλειψη προσήκουσας αιτιολογίας στο πλαίσιο της προσβολής των διαδικαστικών δικαιωμάτων και τη νομική πλάνη όσον αφορά τα κατά το νόμο κριτήρια. Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση παραβλέπει τη θεμελιώδη αρχή της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 16, του κανονισμού (ΕΚ) 714/2009 ⁽²⁾, η οποία αποτελεί επίσης θεμελιώδη αρχή της ΣΔΕΕ.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης (ΕΕ 2015, L 197, σ. 24).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1228/2003 (ΕΕ 2009, L 211, σ. 15).

Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2017 — Austrian Power Grid και Voralberger Übertragungsnetz κατά ACER

(Υπόθεση T-333/17)

(2017/C 249/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Austrian Power Grid AG (Βιέννη, Αυστρία) και Voralberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Αυστρία) (εκπρόσωποι: H. Kristoferitsch και S. Huber, δικηγόροι)

Καθού: Οργανισμός Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER)

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Οργανισμού Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας (ACER), της 17ης Μαρτίου 2017, υπόθεση A-001-2017 (ενοποιημένο κείμενο), και να ακυρώσει τα ακόλουθα τμήματα και διατάξεις της αποφάσεως του ACER αριθ. 06/2016, της 17ης Νοεμβρίου 2016, σχετικά με την πρόταση των διαχειριστών του συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας για τον προσδιορισμό των περιφερειών υπολογισμού δυναμικότητας:

i. άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως σε συνδυασμό με

— το παράρτημα I, άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο c·

— τη λέξη «επίσης» και το τμήμα του κειμένου «για τους σκοπούς της κατανομής δυναμικότητας εντός των επηρεαζόμενων συνόρων ζωνών προσφοράς μέχρι να εκπληρωθούν οι προϋποθέσεις, οι οποίες περιγράφονται στο άρθρο 5, παράγραφος 3, αυτού του εγγράφου» στο παράρτημα I, άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο e·

ii. το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως·

iii. το παράρτημα IV·

iv. το παράρτημα V·

επικουρικώς,

ζητεί να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της και να αναπέμψει την υπόθεση στο συμβούλιο προσφυγών·

- να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο της προσφυγής προβάλλεται ότι εσφαλμένως το συμβούλιο προσφυγών έκρινε ότι ο ACER ήταν αρμόδιος να τροποποιήσει την πρόταση των διαχειριστών συστήματος μεταφοράς (στο εξής: ΔΣΜ).

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών δεν έλαβε υπόψη ότι ο ACER δεν ήταν αρμόδιος να τροποποιήσει ουσιαστικά τη συνολική πρόταση των ΔΣΜ για τις περιφέρειες υπολογισμού δυναμικότητας (στο εξής: ΠΥΔ).

2. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής προβάλλεται ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέλαβε εσφαλμένως ότι ήταν στη διακριτική ευχέρεια του ACER να μη λάβει υπόψη του την αίτηση τροποποίησης που υπέβαλε η E-Control.

Κατά τις προσφεύγουσες, η αίτηση της αυστριακής εθνικής ρυθμιστικής αρχής (στο εξής: EPA), E-Control, με την οποία ζητήθηκε να τροποποιηθεί το συνολικό σχέδιο των ΔΣΜ για τις ΠΥΔ, δεν εξετάσθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9, παράγραφος 12, του κανονισμού CACM⁽¹⁾. Όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, το συμβούλιο προσφυγών υπέπεσε σε νομικό σφάλμα εγκρίνοντας την παράνομη αυτή εφαρμογή του άρθρου 9, παράγραφος 12, του κανονισμού CACM.

3. Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής προβάλλεται ότι το συμβούλιο προσφυγών υπέλαβε εσφαλμένως ότι ο ACER είναι αρμόδιος να καθορίσει ζώνες προσφοράς στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 15 του κανονισμού CACM.

Κατά τις προσφεύγουσες, όλες οι διαθέσιμες μέθοδοι ερμηνείας, η νομολογία και η ερμηνεία της ίδιας της Επιτροπής συνηγορούν σαφώς υπέρ της απόψεως ότι η διάσπαση μιας υφιστάμενης ζώνης προσφοράς και η υποχρέωση δημιουργίας μηχανισμού κατανομής δυναμικότητας δεν είναι δυνατό να βασίζονται στο άρθρο 15 του κανονισμού CACM. Αντιθέτως, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η ερμηνεία του ACER, την οποία δέχθηκε το συμβούλιο προσφυγών, στηρίζεται σε εσφαλμένη και ελλιπή ερμηνεία του νόμου και των πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως.

4. Με τον τέταρτο λόγο προσφυγής προβάλλεται ότι το συμβούλιο προσφυγών ερμήνευσε εσφαλμένως την έννοια της «διαρθρωτικής συμφορήσεως» και την έκταση του ελέγχου του.

Κατά τις προσφεύγουσες, η ερμηνεία της διαρθρωτικής συμφορήσεως που έδωσε ο ACER στην απόφαση για τις ΠΥΔ δεν έχει έρεισμα ούτε στον κανονισμό CACM ούτε στον κανονισμό (ΕΚ) 714/2009 ⁽²⁾, και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να στηριχθεί η άποψη ότι τα σύνορα Γερμανίας-Αυστρίας υπόκεινται σε διαρθρωτική συμφόρηση. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, δεχόμενο *de facto* την εν λόγω εσφαλμένη ερμηνεία του εφαρμοστέου νόμου, το συμβούλιο προσφυγών εξέδωσε ουσιαστικά παράνομη απόφαση. Επιπλέον, όπως υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, δεχόμενο την υπόθεση του ACER για την ύπαρξη διαρθρωτικής συμφορήσεως στη διασύνδεση Γερμανίας-Αυστρίας, το συμβούλιο προσφυγών μετέθεσε εσφαλμένως το βάρος της αποδείξεως στις προσφεύγουσες και παραβίασε το καθήκον του να εκτιμήσει πλήρως τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως και να παραθέσει αιτιολογία.

5. Με τον πέμπτο λόγο προσφυγής προβάλλεται ότι το συμβούλιο προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι η διάσπαση της ζώνης προσφοράς μεταξύ της Γερμανίας και της Αυστρίας ήταν σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι κατέδειξαν με σαφήνεια ότι η διάσπαση της ζώνης προσφοράς μεταξύ Γερμανίας και Αυστρίας που διατάχθηκε από τον ACER συνιστά αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας επέμβαση στα δικαιώματά τους. Εντούτοις, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, το συμβούλιο προσφυγών παρέλειψε να δώσει απαντήσεις στα επιχειρήματα που προέβησαν οι προσφεύγουσες με τις προσφυγές. Πάντως, όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, το συμβούλιο προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι η διάσπαση της ζώνης προσφοράς και η δημιουργία μηχανισμού κατανομής δυναμικότητας συνιστούν κατάλληλα μέτρα.

6. Με τον έκτο λόγο προσφυγής προβάλλεται ότι το συμβούλιο προσφυγών έκρινε εσφαλμένως ότι η δημιουργία ζώνης προσφοράς μεταξύ Γερμανίας και Αυστρίας δεν περιορίζει τις θεμελιώδεις ελευθερίες.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι κατέδειξαν ότι, εν αντιθέσει προς το συμπέρασμα του ACER και του συμβουλίου προσφυγών, η δημιουργία μηχανισμού κατανομής δυναμικότητας στα γερμανο-αυστριακά σύνορα περιορίζει την ελεύθερη διακίνηση των αγαθών, η οποία κατοχυρώνεται στα άρθρα 34 και 35 ΣΛΕΕ, και την ελευθερία παροχής υπηρεσιών (άρθρο 56 ΣΛΕΕ). Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το συμβούλιο προσφυγών απέρριψε, συνοπτικά και αβασίμως, τα επιχειρήματά τους και διατύπωσε την άποψη ότι οι ποσοτικοί περιορισμοί όσον αφορά το εμπόριο ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ δύο κρατών μελών δεν θίγουν τις θεμελιώδεις ελευθερίες. Ως εκ τούτου, κατά τις προσφεύγουσες, το συμβούλιο προσφυγών παραβίασε το πρωτογενές δικαίο της Ένωσης και το καθήκον διατυπώσεως επαρκούς αιτιολογίας.

7. Με τον έβδομο λόγο προσφυγής προβάλλεται ότι το συμβούλιο προσφυγών έκρινε εσφαλμένα ότι η απόφαση της Υπηρεσίας για τις ΠΥΔ ήταν σύμφωνη με τους διαδικαστικούς κανόνες.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι απέδειξαν στις προσφυγές τους ότι η απόφαση της Υπηρεσίας για τις ΠΥΔ είναι εν μέρει εσφαλμένη για τους ακόλουθους λόγους: (i) η Υπηρεσία, με την κήρυξη της υπ' αριθ. 09/2015 μη δεσμευτικής γνώμης, η οποία εκδόθηκε τον Σεπτέμβριο του 2015, ως δεσμευτικής υπερέβη τις αρμοδιότητές της, και, δεδομένου ότι η γνώμη δεν τέθηκε υπό διαβούλευση, η ACER παραβίασε θεμελιωδώς τα δικαιώματα των προσφευγουσών επί της διαδικασίας· (ii) στον φάκελο της Υπηρεσίας σχετικά με την προετοιμασία της αποφάσεως για τις ΠΥΔ δεν υφίστανται τεχνικές μελέτες, αναλύσεις και εις βάθος εκτιμήσεις· είτε η Υπηρεσία παρείχε στις προσφεύγουσες ιδιαίτερος ελλιπή πληροφόρηση, και κατά συνέπεια προσέβαλε το δικαίωμά τους για πλήρη πρόσβαση στον φάκελο της υποθέσεως κατά το άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, είτε δεν προετοίμασε και/ή δεν δέχθηκε καθόλου εξειδικευμένες τεχνικές μελέτες και αναλύσεις, προκειμένου να στηρίξει την απόφασή της για τις ΠΥΔ σε ασφαλή πραγματικά δεδομένα· (iii) η Υπηρεσία δεν έλαβε υπόψη της τα υποχρεωτικά κριτήρια για την επανεξέταση της ζώνης προσφοράς, όπως εκτίθενται στο άρθρο 33 του κανονισμού CACM· (iv) η απόφαση για τις ΠΥΔ στηρίζεται σε γεγονότα, τα οποία δεν έχουν αποσαφηνισθεί επαρκώς, καθόσον η Υπηρεσίες απέτυχε να διατυπώσει παρατηρήσεις.

Κατά τις προσφεύγουσες, παρά τις εν λόγω σημαντικές παραβάσεις των νομίμων διαδικαστικών κανόνων από τον ACER, το συμβούλιο προσφυγών επικύρωσε, και πάλι κατά τρόπο γενικό, την απόφαση για τις ΠΥΔ και, ως εκ τούτου, ενήργησε παρανόμως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1222 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 2015, σχετικά με τον καθορισμό κατευθυντήριων γραμμών για την κατανομή της δυναμικότητας και τη διαχείριση της συμφόρησης (ΕΕ 2015, L 197, σ. 24).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 714/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους όρους πρόσβασης στο δίκτυο για τις διασυνοριακές ανταλλαγές ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1228/2003 (ΕΕ 2009, L 211, σ. 8).

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2017 — FLA Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-347/17)

(2017/C 249/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: FLA Europe NV (Oudenaarde, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Willems, S. De Knop και B. Natens, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή,
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/423 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, και που παράγονται από τις εταιρείες Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd και Dongguan Texas Shoes Limited Co., και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ και, επικουρικώς, παραβίαση της αρχής της δεσμικής ισορροπίας που καθιερώνει το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
 - Ο προσβαλλόμενος κανονισμός στερείται παντελούς νομικής βάσης.
 - Η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να εκδώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ λόγω παράλειψης να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 4 Φεβρουαρίου 2016 στην υπόθεση C&J Clark International (C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74).
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 ⁽¹⁾ καθώς και παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου (απαγόρευση της αναδρομικής ισχύος) λόγω επιβολής δασμών αντντάμπινγκ επί αγαθών ευρισκόμενων σε ελεύθερη κυκλοφορία.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 21 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 λόγω επιβολής δασμών αντντάμπινγκ χωρίς να πραγματοποιηθεί νέα εκτίμηση σχετικά με το συμφέρον της Ένωσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφοι 1 και 4, ΣΕΕ λόγω έκδοσης πράξης η οποία βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2017 — Nike European Operations Netherlands κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-351/17)**

(2017/C 249/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Κάτω Χώρες), Hugo Boss AG (Metzingen, Γερμανία), Timberland Europe BV (Almelo, Κάτω Χώρες), New Balance Athletic Shoes (UK) Ltd (Warrington, Ηνωμένο Βασίλειο), Wolverine Europe BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) και Wolverine Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: E. Vermulst και J. Cornelis, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/423 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, και που παράγονται από τις εταιρείες Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd και Dongguan Texas Shoes Limited Co., και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 (ΕΕ 2017, L 64, σ. 72).
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται αναρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να εκδώσει τον επίδικο κανονισμό.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η επανέναξη της περατωθείσας διαδικασίας σχετικά με τις εισαγωγές των υποδημάτων και η αναδρομική επιβολή, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, του δασμού αντντάμπινγκ του οποίου η ισχύς είχε λήξει: (i) στερούνται νομικής βάσεως, ερείδονται σε πρόδηλη πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και του βασικού κανονισμού⁽¹⁾ και αντιβαίνουν στο άρθρο 9, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού· (ii) προσβάλλουν τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας του δικαίου και της μη αναδρομικότητας, στο μέτρο που αφορούν τις προσφεύγουσες· (iii) στηρίζονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 266 ΣΛΕΕ και κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, και αντιβαίνουν στο άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η αναδρομική επιβολή του δασμού αντντάμπινγκ στους προμηθευτές των προσφευγουσών, με συνέπεια να καθίσταται αδύνατη η επιστροφή στις προσφεύγουσες, προσβάλλει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας κατά την εξέταση των αιτήσεων περί υπαγωγής σε καθεστώς οικονομίας της αγοράς και περί ατομικής μεταχειρίσεως και παραβίασε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Προσφυγή της 6ης Ιουνίου 2017 — Genomic Health κατά EUIPO (ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE)**(Υπόθεση T-354/17)**

(2017/C 249/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Genomic Health, Inc. (Redwood City, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: A. Reid, Solicitor)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ONCOTYPE DX GENOMIC PROSTATE SCORE» — Υπ' αριθ. 15 214 257 αίτηση καταχώρισης*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Φεβρουαρίου 2017 στην υπόθεση R 1682/2016-5**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας και στα δικαστικά έξοδα της παρούσας προσφυγής.

Προβαλλόμενοι λόγοι

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εσφαλμένη και ενέχει:

- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της χρηστής διοικήσεως και της ασφάλειας δικαίου·
- Παραβίαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
- Παραβίαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 7ης Ιουνίου 2017 — Aldo Supermarkets κατά EUIPO — Aldi Einkauf (ALDI)**(Υπόθεση T-359/17)**

(2017/C 249/56)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Aldo Supermarkets (Βάρνα, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: C. Saettel, δικηγόρος)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)*Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών:* Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Έσσεν, Γερμανία)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Αιτούσα:* Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών*Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «ALDI» — Υπ' αριθ. 12 749 586 αίτηση καταχώρισης*Διαδικασία ενώπιον του EUIPO:* Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 976/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του κανόνα 19 του κανονισμού 2868/95·
- Αντιφατική αιτιολογία, καθότι το τμήμα προσφυγών έκανε δεκτό, στη σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το έγγραφο της ανακοπής περιείχε έγχρωμη απεικόνιση του προγενέστερου σήματος, και στη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει ένα αρχείο PDF που περιείχε έγχρωμη απεικόνιση του προγενέστερου σήματος, ενώ οι δηλώσεις αυτές δεν συνάδουν προς τη διαπίστωση στις σκέψεις 22 έως 25 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία, ουσιαστικά, η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη του προγενέστερου σήματος καθότι δεν είχε προσκομίσει έγχρωμη απεικόνιση του σήματος αυτού·
- Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως, καθότι το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε αυτεπαγγέλτως παράβαση του κανόνα 19 του εκτελεστικού κανονισμού, χωρίς να δώσει στους διαδίκους τη δυνατότητα να εκφέρουν την άποψή τους επ' αυτού, ενώ η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως επιβάλλει στα τμήματα προσφυγών να δίνουν στους διαδίκους τη δυνατότητα να εκφέρουν την άποψή τους επί κάθε λόγου που προτίθενται να προβάλλουν αυτεπαγγέλτως·
- Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 και του κανόνα 22, παράγραφος 3 και 4, του εκτελεστικού κανονισμού.

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2017 — Jana shoes κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-360/17)

(2017/C 249/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Jana shoes GmbH & Co. KG (Detmold, Γερμανία), Novi International GmbH & Co. KG (Detmold), shoe.com GmbH & Co. KG (Detmold), Wendel GmbH & Co. KG Schuhproduktionen International (Detmold) και Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (Detmold) (εκπρόσωποι: A. Willems και S. De Knor, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/423 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 2017, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική εισπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, και που παράγονται από τις εταιρείες Fujian Viscap Shoes Co. Ltd, Vietnam Ching Luh Shoes Co. Ltd, Vinh Thong Producing-Trading-Service Co. Ltd, Qingdao Tae Kwang Shoes Co. Ltd, Maystar Footwear Co. Ltd, Lien Phat Company Ltd, Qingdao Sewon Shoes Co. Ltd, Panyu Pegasus Footwear Co. Ltd, PanYu Leader Footwear Corporation, Panyu Hsieh Da Rubber Co. Ltd, An Loc Joint Stock Company, Qingdao Changshin Shoes Company Limited, Chang Shin Vietnam Co. Ltd, Samyang Vietnam Co. Ltd, Qingdao Samho Shoes Co. Ltd, Min Yuan, Chau Giang Company Limited, Foshan Shunde Fong Ben Footwear Industrial Co. Ltd και Dongguan Texas Shoes Limited Co., και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 (ΕΕ 2017, L 64, σ. 72)·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο κανονισμός 2017/423, στο μέτρο που στερείται νομικού ερείσματος, αντιβαίνει στην αρχή της δοτής αρμοδιότητας, όπως κατοχυρώνεται στα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ, και, εν πάση περιπτώσει, στην αρχή της θεσμικής ισορροπίας, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο κανονισμός 2017/423 εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που δεν ελήφθησαν τα αναγκαία μέτρα προς συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14, C&J Clark International.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο κανονισμός 2017/423, στο μέτρο που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές υποδημάτων «οι οποίες έλαβαν χώρα κατά την περίοδο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 1294/2009 του Συμβουλίου», παραβαίνει το άρθρο 1, παράγραφος 1, και 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 ⁽¹⁾ και παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου (μη αναδρομικότητα).
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο κανονισμός 2017/423, στο μέτρο που επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ χωρίς να έχει προηγηθεί νέα αξιολόγηση του συμφέροντος της Ένωσης, προσκρούει στο άρθρο 21 του κανονισμού 2016/1036, καθώς και ότι, εν πάση περιπτώσει, είναι προδήλως εσφαλμένο το συμπέρασμα ότι η επιβολή του δασμού αντιντάμπινγκ ήταν προς το συμφέρον της Ένωσης.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι ο κανονισμός 2017/423 είναι αντίθετος προς τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ, στο μέτρο που πρόκειται για πράξη η οποία υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού της.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2016, L 176, σ. 21).

Προσφυγή της 6ης Ιουνίου 2017 — NCL κατά EUIPO (FEEL FREE)

(Υπόθεση T-362/17)

(2017/C 249/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NCL Corporation Ltd (Μαϊάμι, Φλόριντα, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. Bühling και D. Graetsch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «FEEL FREE» — Υπ' αριθ. 15 090 533 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 2094/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2017 — Marcin Bielawski κατά EUIPO (HOUSE OF CARS)**(Υπόθεση T-364/17)**

(2017/C 249/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Marcin Bielawski (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Kondrat, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «HOUSE OF CARS» — Υπ' αριθ. 15 172 638 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 2047/2016-5

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· ή
- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνοντας ότι δεν υφίσταται απόλυτος λόγος απαραδέκτου για την καταχώριση του επίδικου σήματος·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2017 — Πολωνία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-366/17)**

(2017/C 249/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Μαρτίου 2017 (κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C (2017) 1904 στις 24 Μαρτίου 2017), περί αρνήσεως χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνεισφοράς εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) για το μεγάλο έργο «Εναρξη παραγωγής νέας γενιάς κινητήρα ντίζελ από την Volkswagen Motor Polska», το οποίο αποτελεί τμήμα του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Καινοτόμος Οικονομία» που αφορά διαρθρωτική ενίσχυση στο πλαίσιο του στόχου «Σύγκλισης στην Πολωνία»,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη κατά την εκτίμηση του έργου «Έναρξη παραγωγής νέας γενιάς κινητήρα ντίζελ από την Volkswagen Motor Polska» καθόσον έγινε δεκτό ότι το εν λόγω έργο δεν διασφαλίζει συνοχή με τις προτεραιότητες του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Καινοτόμος Οικονομία» (με τον άξονα προτεραιότητας IV του προγράμματος αυτού), και κατά συνέπεια δεν πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 41, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ 2006, L 210, σ. 25), τούτο δε διότι στερείται καινοτομίας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, του κανονισμού 1083/2006 λόγω πρόδηλης υπέρβασης της προθεσμίας για την εκτίμηση του έργου.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2017 — Linak κατά EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (Σχήμα ηλεκτροκίνητης ανυψωτικής στήλης)

(Υπόθεση T-367/17)

(2017/C 249/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Linak A/S (Nordborg, Δανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο: Κοινοτικό σχέδιο «Ηλεκτροκίνητη ανυψωτική στήλη» — Υπ' αριθ. 101 159-0001 κοινοτικό σχέδιο

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1411/2015-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και τους τυχόν παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 9ης Ιουνίου 2017 — Linak κατά EUIPO — ChangZhou Kaidi Electrical (Σχήμα ηλεκτροκίνητης ανυψωτικής στήλης)

(Υπόθεση T-368/17)

(2017/C 249/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Linak A/S (Nordborg, Δανία) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ChangZhou Kaidi Electrical Co. Ltd (Changzhou, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σχέδιο: Κοινοτικό σχέδιο «Ηλεκτροκίνητη ανυψωτική στήλη» — Υπ' αριθ. 101 159-0002 κοινοτικό σχέδιο

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 1412/2015-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και τους τυχόν παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 6 του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή-αγωγή της 13ης Ιουνίου 2017 — Winkler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-369/17)

(2017/C 249/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bernd Winkler (Grange, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: A. Kässens, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής-εναγόμενης της 13ης Μαρτίου 2017 και την υποχρεώσει να εκδώσει απόφαση για τον υπολογισμό του κεφαλαίου από την ημερομηνία καταχώρισης της αίτησης του προσφεύγοντος-ενάγοντος, ήτοι από τις 14 Σεπτεμβρίου 2011,
- επικουρικός, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ως αποζημίωση το ποσό των 19 920,39 ευρώ, πληρωτέο στον συνταξιοδοτικό λογαριασμό του.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος: παραβίαση των αρχών της εύλογης διάρκειας των διαδικασιών, της ασφάλειας δικαίου και της δίκαιης διαδικασίας, καθώς και παραβίαση των υποχρεώσεων πληροφόρησης και διαβούλευσης.
 2. Δεύτερος λόγος: παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της απαγόρευσης των δυσμενών διακρίσεων, και της αναλογικότητας
 3. Τρίτος λόγος: προσβολή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης
-

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2017 — KPN κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-370/17)**

(2017/C 249/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: KPN BV (Χάγη, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: P. van Ginneken και G. Béquet, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2016) 5165 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 3ης Αυγούστου 2016, περί της κηρύξεως συγκεντρώσεως ως συμβατής με την εσωτερική αγορά και με τη Συμφωνία ΕΟΧ σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 139/2004 του Συμβουλίου στο πλαίσιο της υποθέσεως M. 7978 — Vodafone/Liberty Global/Dutch JV·
- να αναπέμψει την υπόθεση στην Επιτροπή προς νέα εξέταση σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 5, του κανονισμού 139/2004 του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμησή της ως προς την αγορά αθλητικού περιεχομένου και ότι, ως εκ τούτου, η ανάλυση της Επιτροπής από την άποψη του ανταγωνισμού είναι αβάσιμη.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το αθλητικό περιεχόμενο δεν δύναται να υποκατασταθεί και είναι ουσιώδες για τους συνδρομητές. Κατά την προσφεύγουσα, τούτο καθιστά το αθλητικό περιεχόμενο (και ιδίως το απαραίτητο αθλητικό περιεχόμενο) ουσιώδες για τους παρόχους τηλεοπτικών προγραμμάτων οι οποίοι ενδιαφέρονται (μεταξύ άλλων) για τις αγορές τηλεοπτικών υπηρεσιών.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται περαιτέρω ότι η Επιτροπή, κρίνοντας διαφορετικά, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμησή της ως προς την αγορά (ή τις αγορές) αθλητικών περιεχομένων. Κατά την προσφεύγουσα, τα σφάλματα αυτά κατά τον καθορισμό της οικείας αγοράς έχουν συνέπειες για την περαιτέρω εκτίμηση της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση και, εν τέλει, για την κρίση της Επιτροπής να επιτρέψει τη συγχώνευση.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμησή της σχετικά με το κίνητρο αποκλεισμού ανταγωνιστών από την πρόσβαση στην αγορά χονδρικής παροχής Premium Pay τηλεοπτικών καναλιών αθλητικών μεταδόσεων.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι πριν από τη συγχώνευση, η Ziggo είχε ήδη τη δυνατότητα και το κίνητρο να αποκλείσει απαραίτητο περιεχόμενο από ανταγωνιστές. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή το γνώριζε και η συγχώνευση επιτρέπει, κατά συνέπεια, την επέκταση του αποκλεισμού σε νέες αγορές, όπως οι αγορές σταθερών-κινητών πακέτων multiplay.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένως ότι η κατανάλωση περιεχομένου σε κινητές συσκευές είναι ασήμαντη και ότι, συνεπώς, οι αγορές αυτές δεν επηρεάζονται από τη συγχώνευση. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένως ότι οι αγορές σταθερών-κινητών πακέτων multiplay βρίσκονται μόνο στο αρχικό τους στάδιο στις Κάτω Χώρες.
 - Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή συνεπώς κατέληξε εσφαλμένως στο συμπέρασμα ότι η συγχώνευση δεν έχει επιπτώσεις σχετικά με τον αποκλεισμό από αθλητικό περιεχόμενο στις αγορές σταθερών-κινητών πακέτων multiplay.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε γιατί η κοινή επιχείρηση δεν έχει κίνητρο να αποκλείσει ανταγωνιστές στην αγορά επόμενου σταδίου από την πρόσβαση σε απαραίτητο περιεχόμενο.
 - Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής τα οποία περιγράφονται στους προηγούμενους λόγους ήταν ανεπαρκώς αιτιολογημένα.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2017 — HeidelbergCement και Schwenk Zement κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-380/17)**

(2017/C 249/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: HeidelbergCement AG (Χαϊδελβέργη, Γερμανία) και Schwenk Zement KG (Ulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, M. Raible, U. Soltész, G. Wecker και H. Weiß, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2017) 1650 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 5ης Απριλίου 2017, περί της κηρύξεως συγκεντρώσεως ως ασυμβίβαστης με την εσωτερική αγορά και με τη Συμφωνία EOX στο πλαίσιο της υποθέσεως M. 7878 — HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να αποφασίσει σχετικά με την πράξη, διότι η πράξη δεν είχε ενωσιακή διάσταση. Η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και παρέβη το άρθρο 1 του κανονισμού 139/2004 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ (στο εξής: κανονισμός περί συγχωνεύσεων), θεωρώντας τη HeidelbergCement και τη Schwenk –αντί της άμεσης αγοράστριας Duna-Dráva Cement– ως «εμπλεκόμενες επιχειρήσεις».
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 2 και 8 του κανονισμού περί συγχωνεύσεων, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά τον γεωγραφικό καθορισμό της σχετικής αγοράς.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού περί συγχωνεύσεων, απαγορεύοντας πράξη χωρίς να αποδείξει σημαντική παρακώλυση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε ουσιώδες τμήμα της εσωτερικής αγοράς.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ανάλυση των συνεπειών της πράξεως από πλευράς ανταγωνισμού.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση και την απόρριψη του προτεινόμενου διορθωτικού μέτρου.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε διάφορες διαδικαστικές πλημμέλειες και, κατά συνέπεια, παρέβη ουσιώδεις τύπους της διαδικασίας, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας και τα θεμελιώδη δικαιώματα των προσφευγουσών, παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως και παρέβη το καθήκον μέριμνας που υπέχει.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να απαγορεύσει την απόκτηση της Cemex Hungary, αφού υπέβαλε το συγγρικό μέρος της οικείας πράξεως στην κρίση της συγγρικής αρχής ανταγωνισμού δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού περί συγχωνεύσεων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων («Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων») (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Cavankee Fishing κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-138/08) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 142 της 7.6.2008.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαΐου 2017 — Alsteens κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-816/16 RENV) ⁽¹⁾**

(2017/C 249/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 319 της 20.10.2012 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-87/12).

